

SAVONLINNAN KAUPUNKI

Rakennus- ja ympäristölautakunta

PÄÄTÖS

Annettu julkipanon jälkeen

29.3.2017

ASIA: Ympäristölupa ulkona sijaitsevalle ampumaradalle

VIREILLETULO: 29.6.2016

HAKIJAT: Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura ry
Savonlinnan riistanhoitoyhdistys
Riista-Enso r.y.

Pihlajavedentie 13 B 13, 57170 Savonlinna

TOIMIVALTAINEN LUPAVIRANOMAINEN:

Ympäristönsuojeluasetuksen (713/2014) 2 §:n 13 a) –kohdan mukaan hakemus on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisessa käsiteltävä lupa-asia

KIINTEISTÖ: RN:o 740-538-42-4, osoitteessa Naistenlahdentie 77

LAITOS JA SEN TOIMINTA:

Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelulautakunta on myöntänyt 28.12.1998 Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura ry:lle, Savonlinnan riistanhoitoyhdistykselle ja Riista-Enso ry:lle ympäristöluvan Luhtislammen ampumaradan toiminnalle.

Ympäristönsuojelupalveluille 3.6.2013 saapuneen ampumaradan toiminnasta aiheutuvaa meluhaittaa koskevan kirjelmän mukaan haitta on lisääntynyt aluetta ympäröivän puuston hakkuiden seurauksena.

Ampumaradan ympäristössä tehtiin melumittaus 9.5. - 10.5.2014, jonka perusteella rakennus- ja ympäristölautakunta päivitti ympäristölupaa päätöksellään 19.11.2014 § 187 mm. rajoittamalla radan sallittuja toiminta-aikoja.

Lautakunnan päätöksestä valitettiin Vaasan hallinto-oikeuteen. Hallinto-oikeus hyväksyi valituksen päätöksellään 2.3.2016 ja palautti asian rakennus- ja ympäristölautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi. Rakennus- ja ympäristölautakunta velvoitti päätöksellään 23.3.2016 § 61 ampumaratatoimintaa harjoittavat yhdistykset esittämään Savonlinnan kaupungin ympäristölupaviranomaiselle

käsiteltäväksi toimintaa koskevan uuden ympäristölupahakemuksen 30.6.2016 mennessä.

Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura ry, Savonlinnan riistanhoitoyhdistys ja Riista-Enso r.y. ovat esittäneet Savonlinnan kaupungin ympäristölupaviranomaiselle 29.6.2016 saapuneen ympäristölupahakemuksen koskien ampumaratatoimintaa kiinteistöllä RN:o 740-538-42-4 (Luhtislammen ampumarata) osoitteessa Naistenlahdentie 77.

Ampumarata on rakennettu Mikkelin lääninhallituksen perustamisluvalla vuonna 1968. Hakijoiden omistaman kiinteistön pinta-ala on 7,85 ha. Toiminta sijoittuu maakuntakaavan mukaiselle ampumarata-alueelle (ea), jonka ympärille on rajattu melualue. Rata-alueetta ympäröivä alue on virkistysmatkailualue. Myös keskustaaajaman länsiosien yleiskaavassa toiminta sijoittuu ampumarata-alueelle (EA) varatulle alueelle. Toiminta ei sijoitu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi tai vedenhankintaan soveltuvaksi luokitellulle pohjavesialueelle.

Alueen maasto on vaihtelevaa ja maastonmuodot vaikuttavat mm. melun leviämiseen. Lajiradoista kivääriradalle, siluettiradalle ja haulikkoradalle on ajettu täyttömaata rata-alueen pohjan tasoittamiseksi sekä suojavallien rakentamiseksi. Siluettiradan alue on vanhaa järvenpohjaa. Lähimmät toiminnasta häiriintyvät kohteet sijaitsevat pistooliradalta noin 500 m itään, haulikkoradoilta noin 1000 m länteen ja siluetti- sekä hirviradalta radalta noin 1000 m pohjoiseen.

Ampumarata on tarkoitettu pääasiassa SMAS ry:n, Savonlinnan rhy:n ja Riista-Enso r.y.:n jäsenten harjoitteluun. Radan käyttö on sallittu edellä mainittujen yhdistysten jäsenten lisäksi yhdistyksiin kuulumattomille ampumaurheilun ja metsästyksen harrastajille. Rataa käyttävät myös Savonlinnan Reserviläiset ry ampumataidon ylläpitämiseen ja kehittämiseen sekä Itä-Suomen poliisilaitos, joka järjestää radalla henkilökunnalleen harjoitus- ja koulutusammuntoja.

Alueella sijaitsee seitsemän lajirataa: 25 m pistoolirata (14 000 laukausta / vuosi), 50 m pienoiskiväärirata (6 000 ls/a, kaikki .22-kal.), practical -rata (7 000 ls/a), 50 m pienoishirvirata (3 000 ls/a, kaikki .22-kal.), 100 m hirvirata (11 000 ls/a), 200 m siluettirata (32 000 ls/a, joista 16 000 .22-kal.) sekä kolme haulikkorataa (kaksi skeet- ja yksi traprata, 16 000 ls/a). Radan vuosittainen käyttö painottuu 1.3. - 30.9. väliselle ajalle. Kokonaislaukausmäärä on vuosittain noin 86.000, josta noin 33 000 ammutaan .22-kaliiperin aseilla. Ampumaradan laukaussmääriä seurataan lajiradoittain. Laukaussmäärät raportoidaan vuosiraportissa lajiradoittain ja kuukausittain. Kilpailut raportoidaan erikseen.

Ratojen käyttöajoiksi esitetään:

- maanantai, rata-alueella ei ammuta ruutiaseilla
- tiistai — perjantai .22 kaliiperisilla aseilla klo 9:00 - 21:00, muilla aseilla klo 12:00 – 20:00
- lauantai — sunnuntai .22 kaliiperisilla aseilla klo 9:00 - 21:00, muilla aseilla klo 11:00 – 17:00
- kilpailupäivinä kello 9:00 — 19:00.

Hakemuksen mukaan lajiradoilla käytettävien .22 kaliiperisten aseiden ei katsota aiheuttavan meluhaittaa, joten niiden osalta käyttöaikoja ei esitetä rajoitettavaksi. Esitetyt ampuma-ajat eivät koske jousiaseilla taikka ilma-aseilla tapahtuvaa ammuntaa. Viranomaisille haetaan lupaa käyttää rataa myös muina aikoina ilmoitettuaan ampuma-ajoista kirjallisesti Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Savonlinnan riistanhoitoyhdistys järjestää hirviradalla vuosittain metsästyskoeammunnat. Vuonna 2015 järjestettiin 7 koekertaa, joissa suoritettiin 77 karhukoetta ja 101 hirvikoetta. Lisäksi yhdistykseen kuuluvat metsästysseurat järjestävät jäsenistölleen harjoitusammuntoja neljä kertaa viikossa. Nämä harjoitusammunnat painottuvat aikavälille 1.5. - 30.9. Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura järjestää siluettiradalla kaksi kansallista kilpailua vuodessa, joissa molemmissa ammutaan noin 120 kilpailusuoritusta. Maaliskuussa ammutaan isokaliiperisilla siluettiaseilla ja elokuussa .22 siluettiaseilla. Molemmissa kilpailuissa ammutaan noin 6000 laukausta. Siluettiradan muu käyttö painottuu viikonloppuihin, jolloin Savonlinnan reserviläiset käyttävät rata-aluetta lauantaisin ja SMAS ry:n siluettiampujat sunnuntaisin. Riista-Enso järjestää pienoishirviradalla kerran viikossa ohjatut harjoitukset aikavälillä 1.5. – 30.9. Haulikkoradalla järjestetään harjoitusiltoja pääsääntöisesti kaksi kertaa viikossa. Lajiradoista pistooliradan, kivääriradan, practical -radan ja pienoishirviradan käyttö on vähäistä verrattuna hirvi-, siluetti- ja haulikkoratoihin.

Lajiratojen taustavallit ovat pääosin luonnonrinteitä. Radoilla ei ole luotien talteenottojärjestelmää. Luoteja eikä haulveja ole poistettu valleista eikä muualta alueen maaperästä.

Rata-alueen valumavedet virtaavat alueen läpi kulkevaan ojaan ja edelleen Luhtiislampeen. Valumavesiä ei ole tarkkailtu. Alueella ei ole viemärintiä.

Tiedot syntyvistä jätteistä sekä niiden määristä ja käsittelystä:

Jätteenimike	Määrä (kg/a)	Käsittely / Toimituspaikka
Maalitaulut	30	Nousiala
Patruunoiden pakkaukset	10	Pahvikeräys, Nousiala
Muoviset haulikupit	20	Ei voida hyödyntää, ei talteenottoa
Hylsy	50	Kierrätys, jälleenlataus, Kuusakoski, ampujat
Kiekot	1700	Ei voida hyödyntää
Luodit ja haulit	750	Ei hyödynnetä, ei talteenottojärjestelmää
Puujäte	100	Nousiala
Sekajäte	30	Jäteastiat, Nousiala

Hakemuksen mukaan ampumaratatoiminnassa syntyvät raskasmetallipäästöt kertyvät suurelta osin taustavalleihin, pienemmältä osin ampumarata-alueen pintamaahan. Maaperävaikutuksia arvioidessa taustavallien on katsottava olevan rata-alueen rakenteita eikä maaperää. Taustavalleihin päätyy luotien mukana lyijyä ja muita raskasmetalleja, kuten antimonia, kuparia ja sinkkiä. Luhtislammen ampumaradan haitta-aineiden vaikutukset arvioidaan hakemuksessa laukausmäärien perusteella vähäisiksi.

Ampumamelun pääasiallinen mahdollinen vaikutus on melun häiritsevyyden tuottama viihtyvyyden aleneminen. Ampumaratamelun ei käytännössä katsota aiheuttavan ympäristössä terveyshaittaa. Luhtislammen ampumaradan melun vaikutukset arvioidaan laukausmäärien, käyttöaikojen, äänitasojen ja altistuvien määrän perusteella vähäisiksi.

Ampumaradan toiminnasta aiheutuu 50 kevyiden ajoneuvojen käyntiä viikossa ja 0,5 raskaan kaluston käyntiä viikossa.

Hakemuksessa on esitetty toiminnan riskinhallintatarpeen arviointiselvitystä tehtäväksi vuoden 2017 loppuun mennessä. Valumavesien mahdolliset vaikutukset selvitetään tässä yhteydessä ja samassa yhteydessä kuvataan myös valumavesien päästöjen hallinta. Melunhallintasuunnitelma laaditaan vuoden 2017 loppuun mennessä. Melun ja haitta-aineiden hallinta suunnitellaan ja toteutetaan *Ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinta, paras käyttökelpoinen tekniikka (YM 4/2014)* -selvityksessä esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

ASIAN KÄSITTELY:

Kuuleminen:

Hakemuksesta kuulutettiin 30.6. – 1.8.2016 Savonlinnan kaupungin virallisella ilmoitustaululla ja kaupungin internet -sivuilla osoitteessa www.savonlinna.fi sekä lehti-ilmoituksella sanomalehti Itä-Savossa 1.7.2016. Lisäksi kuulutus lähetettiin tiedoksi naapuri-kiinteistöjen omistajille. Kuulutusaikana jätettiin kaksi hakemusta koskevaa muistutusta ja yksi mielipide.

Luhtislammen ympäristölupa-asiaa koskeva kuulemistilaisuus järjestettiin 11.1.2017 Kellarpellon koululla. Tilaisuus oli kaikille avoin. Tilaisuuteen osallistui yhteensä 12 luvan hakijatahojen edustajaa tai alueen asukasta.

AA:n muistutus:

Ampumaratojen meluhaittojen takia on ammuntojen osalta pidättäydyttävä vain äänenvaimentimella käytettävien aseiden ja niihin sopivien ratojen käyttöön. Tyypillisesti kiväärikaliiperisen laukauksen äänen voimakkuus on noin 150 - 160 dB. Äänenvaimentimen käytöllä laukauksen ääni pienenee välille 130 - 140 dB. Tämä pienentää tehokkaasti äänen kantavuutta ja suojaa myös ampujien kuuloa. Äänenvaimentimen käytön pakollisuudella huolehditaan ampujien terveydestä ja kevennetään huomattavasti meluhaittoja. Äänenvaimennin on varsin edullinen meluntorjuntakeino, jonka kertakustannus harrastajalle on noin 200 - 400 euroa.

Ammuntoja sallitaan pääosin vain arkipäivisin maanantaista perjantaihin klo 10 - 18 välisenä aikana, ammuntoa voi olla lauantaisin klo 10 - 15 välisenä aikana. Ampumaratoja voi olla käytössä korkeintaan viisi kertaa vuodessa sunnuntaisin klo 12 - 16 välisenä aikana. Juhlapyhinä ampumaratojen käyttö on kokonaan kielletty.

Alueella tulee huolehtia meluntorjunta, toiminta-aikojen rajoituksen valvonta, maaperän puhdistaminen, vesien keräily ja tarkkailu.

Ampumaradoista tulee poistaa ne radat, joiden osalta melua ei kyetä torjumaan. Jäljelle jäävien ratojen melusuojuuksia parannetaan rakentamalla meluvallit ja uudistamalla ampumapaikkojen rakenteet. Niin Suomessa kuin Keski-Euroopassakin ampumaratojen rakentaminen asutuskeskusten sisälle on mahdollista tämän päivän rakennustekniikan mukaisesti huolehtien asianmukaisesta meluntorjunnasta ja turvallisuudesta.

Pohjavesien pilaantumista ehkäistään poistamalla metalleja sisältävä maa, rakentamalla luotiloukkoja, päällystämällä alueita sekä rakentamalla suoto- ja pintavesien keruujärjestelmät.

Ampumaratatoiminnan ylläpitäjän on huolehdittava myös terroris-

min uhan kasvun merkitys ja sen mukana tuleva valvonta.

Ammuntaharrastajien lisäksi on ymmärrettävä melutekijöiden vaikutus, sillä Naistenlahden aluetta käyttävät monet urheilijat, kuntoliijat ja marjastajat. Alueella on hyvät reitit pyöräilijöille, kävelijöille, juoksijoille, rullaluistelijoille ym. Alueen asukkaiden kotirauha, lepo ja virkistys ovat tärkeitä perusarvoja Suomessa. Melu tuottaa stressiä ja estää virkistäytymisen, levon ja rauhoittumisen. Ympäristöluvan myöntämisessä tulee huomioida nykypäivän vaatimukset ja päätöksentekijöiden vastuu katsoa yleinen etu koko alueen käyttäjien näkökulmasta.

BB:n ja hänen lisäksi 16 allekirjoittajan muistutus (referoiden):

1 a: Muistutuksen allekirjoittaneiden käsityksen mukaan ampumaradan laukausmäärät vaihtelevat vuosittain riippuen harrastajien innokkuudesta, radalla mahdollisesti ammutaan yli 100 000 laukausta vuosittain. Laukausmäärää ehdotetaan otettavaksi huomioon, ettei myöhemmin tarvitse hakea muutosta lupaan laukausmäärän ylittäessä alkuperäisen hakemuksen. Jo yksikin uusi ja innokas ammunnan harrastaja nostaa helposti laukausmäärää useilla tuhansilla. Ympäristöministeriön julkaisun "Suomen Ympäristö 4/2014" mukaan tällainen ampumarata lasketaan ampuurheilukeskukseksi, jolloin siltä vaaditaan noudatettavaksi parasta käyttökelpoista tekniikkaa. Julkaisun sivulla 119 olevan taulukossa todetaan: jos melualueella on yli 10 kiinteistöä ja mitattu ammuntamelu on 60 - 65 dB sekä laukauksia yli 100 000, tilanne ei ole hyväksyttävä. Toiminnanharjoittajan on ryhdyttävä melun rajoittamistoimenpiteisiin kyseisen julkaisun mukaisesti.

b: Radan käyttöaikojen määrääminen aseiden kaliiperien mukaan on varmasti vaikeaa valvoa.

c: Seurojen järjestämistä kilpailuista ei hakemuksen mukaan tiedoteta asukkaille mitenkään. Tämä on harmillista, koska jos perhejuhlia, esim. hautajaiset, on kesäaikaan järjestetty samaan aikaan (kilpailujen kanssa), niin perhejuhlien lopputulos on epämiellyttävä.

d: Ympäristölupaa hakevat seurat omistavat niin pienen kiinteistön, että minkäänlaisia melusuojuvalleja ei pystytä rakentamaan heidän omistamalle ja hallinnoimalle alueelle. Kyseisellä alueella ei ole naapurustossa melulta suojaavaa suojapuustoa. Haulikkorata sijaitsee lisäksi niin korkealla rinteellä, ettei meluvalleja pystytä rakentamaan. Tästä syystä allekirjoittaneiden käsityksen mukaan haulikkoradoille ei pidä myöntää lupaa lainkaan. Siluettiradan osalta on toiminta lopetettava, kunnes vuonna 2017 esitetyt meluselvitykset ja niiden perusteella tehtävät melunestotoimenpiteet on tehty ja melumittauksin todettu, ettei 60 dB tai 65 dB ylittävää

meluisuutta enää esiinny. Samaa on harkittava myös hirviradan osalta. Uusia melumittauksia on tehtävä näiden lajiratojen ampumasuunnissa, esimerkiksi Ruohistontie 13, 30 ja Rantasalmentie 812 ennen kuin melun leviämismallinnus voidaan luotettavasti laskea.

6: Toiminnanharjoittajan esittämät tiedot ovat puutteellisia. Lähinnä pistoolirataa on kiinteistö takaviistossa ampumasuunnan takana noin 500 m päässä. Haulikkoradan ja siluettiradan ampumasuunnassa, pohjoisessa, noin 600 - 700 m päässä on viisi vakituisesti asuttua kiinteistöä valtatie 14 varrella osoitteissa Rantasalmentie 812, 813, 821, 824 ja 842. Noin 800 m päässä on haulikko- ja siluettiradan ampumasuunnassa loma-asunto osoitteessa Ruohistontie 30. Noin 900...1000 m päässä on neljä vakituisesti asuttua kiinteistöä, Ruohistontie 13 ja 28 sekä Päivöläntie 33 ja 34 ja lisäksi useita loma-asuntoja Patterinniemessä ja Leponiemessä. Aikaisemmin on ampumaradan ja pohjoisessa olevan asutuksen välillä ollut runsas suojametsä, joka nyt on pelkkänä hakkuu-alueena.

8: Vuonna 2014 järjestetyssä katselmuksessa Luhtislammen ampumaradalla ilmeni, että toiminnanharjoittajilla ei ole varoja rakentaa meluvalleja tai parantaa ampumakatoksia. Tämä johtuu muistuttajien käsityksen mukaan siitä, että ampujilta peritään vain minimaalinen maksu harrastuksestaan. Lajin harrastajat eivät siis ole varautuneet siihen, että he joutuvat huolehtimaan myös harrastamisen aiheuttamasta meluntorjunnasta tai vaikkapa maaperän puhdistamistoimenpiteistä, kun toiminta loppuu.

9 a: Hakemuksesta ei selviä, käyttääkö esim. poliisilaitos Practical -rataa ja millaista ammuntaa suoritetaan haulikkoradalla alle .22 kaliiperisilla aseilla. Taulukkoa täytyy siis selventää.

b: Annetuista tiedoista ei selviä, millä tasolla laadullisesti ovat tällä hetkellä ampumakatokset ja mikä on niiden rakenne.

c: Ampumaradan asemapiirroksessa (liite B) esitetty skeet -ratojen ampumasektori on muistuttajien mielestä kirjoitettu tekstiin väärin. Se on pikemminkin luode - koillinen eikä lounas - koillinen sekä trap -radan osalta luode. Haulikkoratojen pääampumasuunta on siis kohti Leponiemeä.

13: Hakemuksesta puuttuu laajempi kuvaus ampumaratakiinteistöä ympäröivältä alueelta ja sen suojuuustosta esimerkiksi loma-alueiden suuntaan eli pohjoiseen. Ampumamelua ei ole mitattu riittävän laajasti eri lajiratojen ampumasuunnissa eikä melun lajiratakohtaista leviämismallitusta ole tehty. Melukuormitusta ei voi juurikaan vähentää sallittua ampuma-aikaa lyhentämällä, koska silloin sama laukaussmäärä ammutaan lyhyempänä aikana ja ko-

ettu melun häiritsevyys lisääntyy. Melukuormitus alenee ainoastaan, jos laukausmääriä alennetaan. Se, että .22 kaliiperisilla aseilla sallitaan ampua vapaasti aina, aiheuttaa ongelmia, jos ympäristön melukuormituksen, maaperän sekä vesistön saastumisen seuranta perustuu pelkkiin laukausmääriin. Seurannassa tulisi erotella myös aseiden kaliiperit, jotta tulos olisi oikea esim. melun suhteen. Osoitteissa Meilahdentie 8 ja Leponiementie 114 Asko Parrin raportin mukaan melutaso 60 dB ylittyy 80 %:ssa laukauksista haulikkoratojen osalta, maksimilukeman ollessa 72 dB. Meilahdentie 8:n osalta myös siluetti- ja hirviradan lukemat ylittävät sallitun 60 dB 80 %:ssa laukauksista, korkeimpien ollessa 67 ja 65 dB.

15 a: Luhtislammen ampumaradan laukausmäärä on muistuttajien käsityksen mukaan yli 100 000 laukausta vuodessa eikä sitä voi pitää vähäisenä. Kuten edellä on todettu, tällaiselle radalle tarvitaan meluntorjuntatoimenpiteitä. Vakituiset asukkaat sekä kesäaikaan lomalaiset haluavat päiväsaikaan ja viikonloppuisin levätä. Ammunta kuuluu lähimpiin taloihin myös sisälle häiritsevästi varsinkin kilpailuaikoina.

b: Haulikkoradalla epäpuhtauksia sisältävät savikiekot ovat vuosikymmenten ammunnan jälkeen edelleen mäenrinteellä ja sadevedet vievät lienneet ainesosat Luhtiislampeen.

16: Jotta käyttötarkkailu perustuisi oikeisiin lähtökohtiin, täytyy maaston ja lähivesistön todellinen nykytilanne tietää. Tämän tiedon saamiseksi on tarpeellista ottaa eri lajiradoilta maaperänäytteet ja selvittää valumavesien aiheuttama Luhtiislammen kuormitus. Jos päästöjen seuranta toteutetaan hakijan ehdottamalla tavalla, niin myös ammuttujen laukausten kaliiperit täytyy tietää, jotta seurannassa on yhtään järkeä esim. melun osalta. Myös nykyiseen ympäristölupaan on sisältynyt raportointivelvollisuus. Onko se toteutunut? Muistutusta kirjoitettaessa 11.7.2016, on SMAS:n nettisivulla edelleen väärää tietoa sallituista ampuma-ajoista.

Allekirjoittaneiden mielipide on, että Asko Parrin suorittamat melumittaukset osoittavat, ettei ampumaratatoiminta voi jatkua nykyisellään. Koska haulikkoradalle ei voida rakentaa meluesteitä, on sen käyttö lopetettava sekä siluetti- ja hirviradan käyttö lopetettava siihen asti, kunnes lisäselvitykset on tehty ja niiden perusteella tehtävät melunestotoimenpiteet on melumittauksin todettu toimiviksi.

Muistutuksen liitteeksi koottuja allekirjoittaneiden mielipiteitä:

- Kellarpellossa asuvat allekirjoittajat totesivat, että ammunta kuuluu nykyisin myös Kellarpeltoon. Syynä pidettiin suojapuuston avohakkuuta.

- *Pikkuvauvaa ei voinut nukuttaa päivisin ulkona, koska laukausäänet aiheuttivat hänessä pelästymistä. Samoin pikkulapset pelkäävät, koska eivät ymmärrä, miksi siellä ammutaan.*
- *Laukausääni kuuluu sisään taloihin sitä paremmin mitä lähempänä ampumarataa talo sijaitsee.*
- *Valtatie 14 varrella olevilla taloilla on myös pihalla kaivoja ja ne ovat puolta lähempänä ampumarataa kuin hakemuksessa mainittu Pöyhönmäki. Lisäksi ne ovat "alajuoksulla" ajatellen veden virtausta ampumaradan rinteiltä.*
- *Lähimpiä ampumasuunnassa häiriytyviä vakituksia asukkaita on taloissa valtatie 14 varrella (Rantasalmentie 812, 813, 821, 824 ja 842) ja lähin häiriintyvä loma-asunto on Ruohistontie 30. Vakituksiset asukkaat ihmettelivät, miksi heidän pihoiltaan ei ole mitattu melua, vaikka se siellä on varmasti suurempaa kuin Pöyhönmäellä ja Heliiläntiellä, jotka sijaitsevat ampumaradan sivustoilla, ja katsoivat, että tämä olisi kuulunut ympäristöviranomaisen hoitoa.*
- *Pienikaliiperisten aseiden sallitun ampuma-ajan "laajentaminen" nykyisestä ei tunnu lainkaan oikealta ratkaisulta.*
- *Lakimääräisille toiminnoille pitää laatia erikoismenettely ja ampua äänenvaimentimen kanssa.*
- *Marjastusaikana lähiasukkaita oli tultu käskemään pois. Eikö alue siis ole riittävän hyvin merkitty vai miten tämä on mahdollista.*
- *Eräs asukas on harkinnut haastaa ampujat henkilökohtaisesti oikeuteen kotirauhan rikkomisesta.*
- *Herääminen ammuntaan aamuisin on koettu erittäin epämiellyttävänä.*

CC:n mielipide (referoiden):

Muutin 1970-luvun alussa Aholan vajaan 200 m päähän ampumaradasta ja asun edelleen radan välittömässä läheisyydessä. Näinä vuosina minua eivät ole lainkaan häirinneet ampumaradalta kuuluneet laukaukset, eivät edes alkuvuosina. Voi sanoa, että en yleensä edes niitä huomaa. Sen sijaan kilometrien päässä asuvia mökkiläisiä ampuminen on alkanut häiritä viime vuosina. Aikaisempina vuosikymmeninä ei kuulemma häirinnyt. En ole koskaan metsästännyt enkä harrastanut ampumista, mutta monille se on tärkeä harrastus. Ovathan ampujamme tuoneet Suomeen olympialaisista ja maailmanmestaruuskisoista kultamitaleja, jotka joskus ovat olleet ainoita. Tuskin he olisivat voittaneet mestaruuksia, jos heillä ei olisi kunnollista harjoittelupaikkaa. Siellä suoritetaan myös hirviammuntakokeet. Näiden toiselta paikkakunnalta olevien mökkiläisten valittaminen on käynyt kalliiksi Savonlinnan veronmaksajille, kun huomioidaan kokouspalkkiot, katselmukset, melumittaukset ym.

Lausunnot:

Hakemuksesta pyydettiin lausunto Savonlinnan kaupungin terveydensuojeluviranomaiselta (Itä-Savon sairaanhoitopiirin kuntayhtymän ympäristöterveydenhuolloilta), Savonlinnan kaupungin rakennusvalvontaviranomaiselta ja Etelä-Savon ELY-keskukselta.

Terveydensuojeluviranomainen totesi 14.10.2016 saapuneessa lausunnossaan seuraavaa:

Terveydensuojeluviranomainen puoltaa Luhtislammen ampumaradalle myönnettävää ympäristölupaa seuraavin edellytyksin:

Ampumaratatoiminnan vaikutuksia pohjaveteen tulee seurata siten, että toiminta-alueella olevista lähimmästä / lähimmästä talousvesikaivoista tulee selvittää mm. pH, lyijy-, kupari-, sinkki- ja antimonipitoisuus. Tutkimuksen tulee olla säännöllistä ja kattaa koko toiminta-ajan. Luvan hakijan tulee tutkituttaa tarpeen mukaan muidenkin toiminta-alueella olevien talousvesikaivojen veden laatua silloin, kun viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi. Tutkimustulokset tulee antaa tiedoksi valvontaviranomaisen lisäksi myös terveydensuojeluviranomaiselle sekä kiinteistön omistajalle. Näytteenottopisteenä voidaan myös käyttää talousvesikaivon sijaan pohjavesiputkea.

Toiminnan vaikutuksia pintavesiin tulee seurata alueen ojista ja laskujärvistä säännöllisesti. Pintavesien tutkimustulokset tulee antaa tiedoksi valvontaviranomaisen lisäksi myös terveydensuojeluviranomaiselle.

Luvan hakijan on järjestettävä ampumaratatoiminta siten, että toiminnan aiheuttama melutaso asumiseen käytettävillä alueilla ei ylitä A-painotettuna enimmäistasona impulssi- ja kiinteistöjen piha-alueilla arvoa 65 dB (L_{A1max}) eikä loma-asumiseen käytettävien kiinteistöjen piha-alueilla arvoa 60 dB (L_{A1max}).

Laukausäänet koetaan usein häiritseväksi, kiusallisena ja epämiellyttävänä. Reagoitiherkkyys erilaisille meluille on yksilöllistä. Häiritsevä / kiusallinen melu koetaan usein kielteisenä ja elämisen ja / tai asumisen laatua huonontavana. Yksiselitteistä melun aiheuttamien terveyshaittojen suuretta ei ole pystytty määrittelemään. Terveyshaitan arviointi on selkeämpää silloin, kun äänitason enimmäistasot ylittyvät, melun kesto ja / tai toistuvuus on pitkäaikaista. Välillisesti kiusallinen ja / tai häiritsevä melu voi edesauttaa terveyshaitan syntymisessä silloin, kun unen saaminen ja lepoaika häiriintyy.

Melumittaustulosten mukaan (2014) valtatie 14:n oikealla puolella (Sln - Juva suunnassa) olevien mittauspisteiden (Meilahdentie ja Leponiementie) laukausäänten keskiarvotulokset ylittivät annetun enimmäistason ja olivat lähellä enimmäistasoa.

Meluntorjuntatoimenpiteitä tulee kohdentaa mittausraportin mukaan niihin lajiratoihin, joiden laukausäänet ylittävät annetut enimmäistasot. Meluvaikutuksia voidaan vähentää rakenteellisilla ratkaisuilla ja / tai käyttöajan rajaamisella. Mahdollisuuksien mukaan hirvi-, siluetti- ja haulikkoratojen ammunta-aikoja ei sallita aikaisin aamulla eikä myöhään illalla.

Tehtyjen meluntorjuntatoimenpiteiden jälkeen tulee ampumaradan aiheuttama äänitaso selvittää melumittauksin.

Ampumaratatoiminnoista ei saa aiheutua terveystahetta eikä kohutuutonta pysyvää rasitusta naapurikiinteistöille tai ympäristölle. Lyijyä sisältävät haulit ja luodit tulee kerätä alueelta pois.

Ympäristöluvan muut terveydelliset edellytykset tulevat täytetyiksi ympäristöluvan ympäristönsuojelullisten säädöksiä täyttyessä.

Rakennusvalvontaviranomainen totesi lausunnossaan 1.11.2016 seuraavaa:

Voimassa olevassa Etelä-Savon maakuntakaavassa alue on merkitty ea -kohdemerkinnällä (ampumarata), jonka ympärille on rajattu melualue. Ympäröivä alue on merkitty virkistysmatkailualueeksi (V-rm).

Alue sijoittuu keskustaaajan länsiosan osayleiskaavan mukaiselle EA -alueelle (ampumarata-alue) ja tilan omistavat luvan hakijat.

Todetaan, että alueella on ollut vastaavaa toimintaa vuodesta 1968 lähtien lääninhallituksen antaman luvan nojalla. Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojelulautakunta on 28.12.1998 myöntänyt ampumaradan toiminnalle toistaiseksi voimassa olevan ympäristöluvan, joka sisältää terveydensuojelulain mukaisen sijoitusluvan.

Luvan hakijan toiminnasta antaman selvityksen perusteella rakennusvalvontaviranomaisen käsityksen mukaan ko. rata-alue on ampumarata.

Alueella on suoritettu melumittaus, jonka mukaan desibelirajat ovat ylittyneet lähimpien kiinteistöjen osalla. Ampumatoiminnan aiheuttamasta meluhaitasta on valitettu. Meluhaitta ei kuulu rakennusvalvontaviranomaisen toimivaltaan.

Koska toiminta on voimassa olevan osayleiskaavan mukaista eikä kaava aseta toiminnalle esteitä, niin rakennusvalvonta ilmoittaa lausuntonaan, että hakemusta voidaan puoltaa.

Etelä-Savon ELY-keskus totesi lausunnossaan 12.8.2016 seuraavaa:

Ampumaradat jaetaan nykyisin ampumaurheilukeskuksiin (> 300.000 laukausta/vuosi), ampumaratoihin (10 000 - 300 000 ls/v) ja vähäisiin ampumaratoihin (<10 000 ls/v). Nyt puheena oleva rata-alue luetaan ampumaratoihin. Tällä on merkitystä arvioitaessa mm. meluntorjuntatarvetta alla mainitun BAT -oppaan mukaisesti. BAT -oppaassa ampumaradat jaotellaan samoin kuin ampumara-talaissa.

Ampumaratatoiminta aiheuttaa yleisesti melua ja ammunnan seurauksena maaperä roskaantuu jätelain (646/2011) 72 §:n tarkoittamalla tavalla ja maaperä voi pilaantua ympäristönsuojelulain (527/2014) 16 §:n tarkoittamalla tavalla.

Ampumaratatoimintaan liittyen on laadittu selvitys parhaista käytökelpoisista tekniikoista (BAT). Etelä-Savon ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ko. opas on nykyään hyvin keskeisessä asemassa arvioitaessa ampumaratojen melu- ja maaperäkysymyksiä ja sitä tulisikin hyödyntää mm. ampumaratojen lupahakemuksia laadittaessa. Opas on hyödynnettävissä myös viranomaisen käsitellessä ja ratkaistessa ampumaradan lupa-asiaa.

Oppaassa on esitetty yksityiskohtaisesti ampumat toimintaa liittyviä perusasioita mm. maaperän pilaantumisen ja melun osalta. Lisäksi julkaisu sisältää teknisen ohjeen ampumaradan haitta-aineiden hallintatarpeen arvioinnista, riskitasojen määrittämisestä sekä ns. sapluunamallit melun leviämisen arvioimiseksi. Sapluunamallit ovat hyödynnettävissä lähinnä vähäisillä ampumaradoilla. Lisäksi opas sisältää suosituksen ampumaradan meluntorjunnan arviointimenettelyksi. Joissakin tapauksissa (suuret laukausmäärät, herkkä ympäristö) voi olla tarpeen laatia laskennallinen malli meluvyöhykkeiden määrittämiseksi. Laskennallinen malli on myös pohja meluntorjuntasuunnitelman (melunhallintasuunnitelman) laatimiselle. Nyt puheena olevan radan osalta melun leviämistä ja vaikutuksia on syytä tarkastella mallin kautta. Opas sisältää myös selvitysohjeen haitta-aineiden päästö- ja vaikutustarkkailusta. Tarkkailuopas sisältää ohjeet käyttötarkkailusta, ympäristötarkkailusta sekä raportoinnista.

Hakija on esittänyt, että ampumarata-alueella laaditaan melun hallitsemiseksi melunhallintasuunnitelma sekä haitta-aineiden hallitsemiseksi riskinhallintatarpeen arviointiselvitys vuoden 2017 loppuun mennessä. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan meluntorjuntasuunnitelman sekä haitta-aineiden hallitsemiseksi laadittavan arviointiselvityksen tulisi perustua ensisijaisesti mainittuun BAT -oppaaseen.

ELY-keskuksen näkemyksen mukaan laadittava meluntorjuntasuunnitelma vaatii melumallinnuksen tekemistä. Mallin avulla voidaan selvittää suhteellisen hyvin mm. altistujien määriä ja hyödyntää näitä tietoja mm. ampumaradan meluntorjuntatarvetta arvioidessa. Altistujina voidaan pitää vakituisen asunnon asukkaita (esim. 4 asujaa => 4 altistujaa) sekä loma-asumiseen käytettävää rakennusta tai rakennuspaikkaa. Haitta-aineiden hallinnan tarve voidaan arvioida BAT -oppaan liite F:ää käyttäen. Tässä selvityksessä tule arvioida myös mahdollisesti tarvittavat ratojen suojausrakenteet. Ampumarata-alueen päästö- ja vaikutustarkkailu voidaan suunnitella ja toteuttaa pohjautuen BAT -oppaan liitteeseen G.

On huomattava, että ampumaratamelun haitallisuutta arvioidaan Suomessa tällä hetkellä valtioneuvoston päätöksen (53/1997) nojalla. Päätöksessä on säädetty, että arvioinnissa käytettävä äänitasosuure on A-taajuuspainotetun ja I-aikapainotetun äänipainetaso enimmäisarvo (L_{Amax}). Päätöksen mukaan melutaso ei saa ylittää asumiseen käytettävillä alueilla 65 dB eikä loma-asumiseen käytettävillä alueilla 60 dB. Melutasoja on määrätty muille alueille. Nämä löytyvät em. asetuksesta. Ampumaratamelun mittaaminen tehdään Ympäristöministeriön ohjeen (Ympäristöopas 61/1999) mukaisesti. Toistaiseksi Suomessa ainoa virallinen tapa arvioida melun haitallisuutta on melun mittaaminen ohjeen mukaisesti. Ampumaratamelun haitallisuuden arviointi poikkeaa siten mm. tieliikenne- ja teollisuusmelutapauksista, joissa laskentaa (mallintamista) pidetään luotettavampana kuin tehtäviä melumittauksia.

Päätöksessä tulee antaa riittävät määräykset toiminnan lopettamiseen liittyen. Alueet tulee puhdistaa roskista (mm. hauli-, luotija kiekkojäte sekä rakenteet) ja maaperän tila tulee varmistaa ja tarvittaessa kunnostaa toiminnan lopettamisen yhteydessä.

Hakija on esittänyt meluntorjuntaselvityksen sekä haitta-aineiden hallitsemiseksi laadittavan arviointiselvityksen laatimista vuoden 2017 loppuun mennessä. Lupaviranomaisen tulisi käytännössä antaa näiden selvitysten osalta lupamääräys, joka tarkoittaisi, mitä selvitysten pitää sisältää. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan lupaviranomaisen olisi hyvä selvittää ja harkita, onko em. selvityksillä saatava tieto merkittävä luvan myöntämisen edellytysten harkitsemiseksi tai keskeisten määräysten antamiseksi ja tulisiko selvitykset siten olla käytettävissä jo lupa-asiaa nyt käsiteltäessä ja ratkaistaessa. Lupahakemuksen lähtökohta lienee ollut, että hakija katsoo ampumaradan käyttöaikojen rajoittamisen olevan riittävä meluntorjuntatoimi. Harkitessaan asiaa lupaviranomaisen tulee tarkastella asiaa myös suhteellisuusperiaatteen näkökulmasta.

Luvan hakijan kuuleminen ennen päätöksen tekoa:

Hakijalle varattiin 1.11.2016 mahdollisuus vastineen antamiseen lausunnoissa ja muistutuksissa esitetyistä asioista 15.11.2016 mennessä. Hakijan vastineen 14.11.2016 mukaan:

Etelä-Savon ELY-keskuksen lausunto: Toisin kuin BB:n ym. muistutuksessa väitetään, Luhtislammen ampumarata on laukausmäärien perusteella ampumarata (eikä ampumaurheilukeskus). Tämä on merkityksellinen seikka arvioitaessa mm. meluntorjuntatarvetta. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ampumaradan ympäristöhaittojen arvioinnin ja tehtävien selvitysten tulee perustua ampumaratojen BAT -oppaaseen. Ympäristöluvan hakijat ovat hakeuksessaan esittäneet melunhallintasuunnitelman ja haitta-aineiden hallintatarpeen arviointiselvitystä tehtäväksi em. BAT -oppaan mukaisesti ja pyrkivät resurssiensa puitteissa toteuttamaan ne ympäristölupahakemuksessa esitetyn aikataulun mukaisesti.

Terveysvalvontaviranomaisen lausunto: Terveysvalvontaviranomaisen lausunnossa vaaditaan luvan hakijaa tutkituttamaan muidenkin kuin toiminta-alueella olevien kaivojen veden laatua. Tähän ei luvan hakijan mielestä ole olemassa perusteltua tarvetta, sillä ko. kaivot sijaitsevat niin kaukana ampumaradasta, ettei niiden tarkkailu ole tarpeellista. Ei myöskään voida millään tavalla todentaa näiden kaivojen vedenlaadun, pH-arvon, lyijy-, kupari-, sinkki- tai antimoni- tai antimonipitoisuuksien olevan mitenkään sidoksissa ampumarataan – mahdolliset kohonneet pitoisuudet voivat johtua monista muista syistä, joilla ei ole yhteyttä ampumaratatoimintaan, esim. valtatie 14 liikenteen aiheuttamat päästöt. Pohja- ja pintavesien tarkkailu tehdään haitta-aineiden hallintatarpeen arviointiselvityksen jälkeen tehtävän tarkkailusuunnitelman mukaisesti. Ampumaradan haitta-aineiden hallinnan tarve sekä parhaat käytökelpoiset tekniikat määritellään kohdekohtaisesti toiminnan aiheuttaman pitkän aikavälin ympäristöriskin perusteella. (BAT –opas, s. 89). Tarkkailun paikat ja analyysit tullaan esittämään em. selvityksessä.

Mitä taas tulee melutasoon, ei tutkimuksissa ole voitu osoittaa ampumaratamelun aiheuttavan terveyshaittaa. Oleellista on, että tähän tarvitaan pitkäaikainen ja toistuva melun kesto. Luhtislammen ampumaradan käyttäjät huomioiden altistuminen ei ole kesoltaan ja toistuvuudeltaan sellaista, että se voisi aiheuttaa terveyshaittaa. Vielä tärkeämpi seikka on se, että ampumamelua ei esiinny yöllä tai muutoinkaan normaalina lepoaikana.

Lausunnossa on tuotu esille, että mittaustulokset ylittivät enimmäistason ja olivat lähellä enimmäistasoa. Tällä ilmeisesti viitataan Vnp 53/97 ohjearvoihin. On kuitenkin huomioitava, että kyse oli

yhdestä mittauksesta, jonka perusteella ei voi tehdä suoraan lausunnon antajan esittämää johtopäätöstä. Vaikka ampumaratame-lua mitataan hyväksytyissä olosuhteissa, tulokset voivat vaihdella huomattavasti eikä Luhtislammen ampumaradan melulle toistai-seksi ole annettu enimmäisarvoa.

Mallilaskenta tuottaa tuloksen, joka edustaa pitkänajan mittaustu-lostien keskiarvoa ja on siten luotettavampi laukausselun äänita-son määrittämismenetelmänä. Toiseksi on huomioitava, että Vnp 53/97 ohjearvot on annettu maankäytön suunnittelua ja rakenta-misen lupamenettelyä varten ei ympäristölupamenettelyä varten. Ympäristönsuojeluviranomaisen tulee tarkastella melua sen haitan perusteella, jossa on huomioitava melutason lisäksi melun ajalli-nen esiintyminen.

Meluhaittaa voidaan vähentää rakenteellisten ratkaisujen lisäksi käyttöaikoja rajaamalla kuten terveystarkastusviranomaisen esit-tää. Luhtislammen ampumaradan käyttöajat ovat hakemuksessa rajattu niin, että se on huomioitava aiheutuvan meluhaitan arvioin-nissa. Tarkempi äänitaso eri kohteissa selvitetään mallilaskennalla ensi vuoden loppuun mennessä, kuten hakemuksessa on esitetty.

Haitta-aineiden hallinta toteutetaan suunnitelmallisesti todelliseen riskiin perustuen. Toimenpiteet esitetään haitta-aineiden hallinta-tarpeen arviointiselvityksessä.

Rakennusvalvonnan lausuntoon hakijalla ei ole mitään lausutta-vaa.

AA:n muistutus: Muistutuksessa ehdotetaan äänenvaimentimien käyttöä pakolliseksi. Ajatuksena tämä ehdotus on toteuttamiskel-voton, sillä esim. haulikoihin ei ole olemassa sellaisia äänen-vaimentimia, jotka toimisivat muistuttajan kuvaamalla tavalla. Li-säksi useitten ampumalajien säännöt kieltävät vaimentimien käy-tön, kuten esimerkiksi siluettiammunnassa.

Meluntorjunta mitoitetaan ympäristölupapäätöksessä esitettävien raja-arvojen mukaisesti, samoin kuin ampuma-aikojen rajoitukset. Haitta-aineiden hallinta toteutetaan suunnitelmallisesti todelliseen riskiin perustuen. Toimenpiteet esitetään haitta-aineiden hallinta-tarpeen arviointiselvityksessä.

Luvan hakija haluaa korostaa, että ympäristönsuojeluviranomai-nen tekee lupaharkinnan annettujen ohjearvojen perusteella. Oh-jearvot melulle ja haitta-aineille on määritelty niin, ettei niistä ai-heudu haittaa ympäristön asukkaille ja ne takaavat riittävän koti-rauhan sekä lepo- ja virkistysajan.

Terrorismilla tai sen uhalla ei ole mitään tekemistä Luhtislammen

ampumaradan ympäristöluvan kanssa, joten tällaista viittausta luvan hakija pitää asiaankuulumattomana.

BB:n ym. muistutus: Muistutuksessa kommentit on esitetty kronologisessa järjestyksessä lupahakemuksen eri kohtien mukaan, ja tässä vastineessa käytetään samaa periaatetta.

1 a: BB väittää edelleen Luhtislammen ampumaradan olevan ampumaurheilukeskus. Kuitenkin ampumaratalain 3 § määrittelee selkeästi ampumaurheilukeskukseksi ratakokonaisuuden, jolla ammutaan yli 300 000 laukausta vuosittain. Luhtislammen radat eivät yllä lähellekään tätä määrää, päinvastoin laukausmäärät ovat olleet laskusuuntaisia kahden viime vuosikymmenen aikana, nykyisen vuosittaisen laukausmäärän ollessa noin 80 000 - 90 000 laukausta (ilmoitettu arvo 86 000 perustuu viimeaikaisiin todellisiin laukausmääriin). Se, mistä BB on saanut jatkuvasti toistamansa käsityksen huomattavasti suuremmasta laukausmäärästä, ei käy ilmi mistään tosiasioihin perustuvasta dokumentista, vaan ”yli 100.000 laukausta” on täysin perusteettomasti esitetty lukema, lähinnä mielipide tai arvaus. Etelä-Savon ELY-keskuksen lausunnossa sivulla 2 todetaan yksiselitteisesti, että ”nyt puheena oleva rata-alue luetaan ampumaratoihin”.

b: Radan käyttöaikojen valvominen kaliiperikohtaisen rajoituksen mukaan ei ole sen vaikeampaa valvoa kuin muutakaan radan käyttöä. Periaatetasolla ajalliset käyttörajoitukset .22-kaliiperiselle aseille (pienoiskivääri- ja pistooliammunta) ovat tarpeettomia, koska näillä ammuttaessa ei synny ympäristöön meluhaittaa.

c: Yhdistyksillä ei ole mitään lakisäätteistä ilmoitusvelvollisuutta ympäristön asukkaille kilpailujen järjestämisestä. Tiedot kilpailuista löytyvät kaikille halukkaille joko Suomen Ampumaurheiluliiton internet -sivuilta tai Suomen Riistakeskuksen sivustolta. Pääsääntöisesti kilpailuista on kuitenkin pyritty ilmoittamaan joko SMAS ry:n internet -sivuilla tai paikallisessa sanomalehdessä.

On kuitenkin huomioitava, että rata-alueella järjestetään vuosittain kolme suurempaa kilpailutapahtumaa: yksi maaliskuussa ja kaksi elokuussa. Touko-, kesä- ja heinäkuussa kilpailuja ei järjestetä. Kilpailuja on siis vuodessa kolmena viikonloppuna, näistä ei voi aiheutua muistuttajan kuvaamaa yleistä haittaa ympäristön asukkaille – ukkosilmoja esiintyy huomattavasti useammin.

Myös kaikki erilliset kirkolliset juhlapyhät sekä juhannusviikonloppu on rajattu päiviksi, jolloin radan käyttö on kielletty.

8: Muistuttaja esittää, että ammunnan harrastajien pitäisi kustantaa meluvallit yms. rakenteet. Tällaisenaan ajatus ei ole paikkansapitävä, sillä liikuntalain 5 §:n kolmas momentti toteaa yksiselit-

teisesti, että ”kunnan tehtävä on rakentaa ja ylläpitää liikuntapaikkoja”. Opetusministeriö on määritellyt ampumaradat kuuluviksi em. liikuntapaikkoihin, joten käsitys siitä, että ampujien tulisi itse kokonaisuudessaan kustantaa ratarakenteet, on lähtökohtaisesti väärä.

9 a: Muistuttajan esittämät kysymykset tässä kohdassa ovat osittain käsittämättömiä. Poliisilaitos ja puolustusvoimat voivat halutessaan käyttää mitä ratoja tahansa, pääsääntöisesti ammunta kuitenkin tapahtuu 25 m pistooliradalla (poliisi) ja siluettiradalla (puolustusvoimat). Haulikkoradoilla ei ammuta ”alle .22-kaliiperisilla aseilla”, eikä luvan hakija tiedä, mitä BB tällä käsitteellä yleensäkin tarkoittaa: alle .22-kaliiperiset aseet ovat pääsääntöisesti ilma-aseita, eikä niillä ammuta Luhtislammen radoilla – eikä niistä aiheudu meluhaittaa.

13: Muistuttajan mielestä se, että .22-kaliiperisilla aseilla ammunta sallittaisiin vapaasti, aiheuttaisi ongelmia. Luvan hakijalle ei ole selvää, mitä ongelmia BB tarkoittaa koska - kuten jo aiemmin todettiin - ammunta .22-kaliiperisilla aseilla ei aiheuta meluhaittaa. Tällöin tarve ampuma-aikojen rajoittamiselle on huomattavasti vähäisempi kuin sellaisilla aseilla, joista aiheutuu selvästi ympäristöön kuuluvaa, ohjearvojen rajoille yltävää melua.

15 a: Vastoin BB:n käsitystä (joka siis on pelkkä arvaus tai mielipide) Luhtislammen radoilla ei ammuta yli 100 000 laukausta vuositain. Oikea määrä luvanhakuhetkellä on noin 86 000 laukausta.

Muistuttaja puhuu savikiekoista liukenevista päästöistä, jotka valuvat Luhtislampeen. Useiden tutkimusten mukaan savikiekkojen PAH -yhdisteet eivät liukene maaperään, eivätkä ne kulkeudu ampumaradan ulkopuolelle (BAT -opas, s. 29).

Lopuksi luvan hakija haluaa vielä mainita, että vastoin BB:n väittämää SMAS ry:n internet -sivuilla esiintyvistä virheellisistä ampuma-ajoista, oikeat ampuma-ajat ovat olleet nähtävissä ko. sivuston etusivulla keväästä 2016 lähtien. Ilmeinen syy tähän väitteeseen lienee se, ettei muistuttaja ole päivittänyt internet -selaintaan, jolloin vanhat tiedot ovat jääneet näkyviin. Voimassa olevista ampuma-ajoista on lisäksi tiedotettu SMAS ry:n jäseniä jäsenmaksulomakkeella ja muuttuneista ampuma-ajoista on tiedotettu sanomalehti Itä-Savossa 13.3.2016 julkaistulla ilmoituksella.

Luhtislammen ampumaradan toiminnanharjoittaja järjestää ampumaratatoiminnan ympäristövelvoitteiden mukaisesti, kun velvoitteet perustuvat asianmukaisiin tutkimuksiin ja sille varataan riittävästi aikaa järjestellä resurssit ja teettää tarvittavat selvitykset.

Hyvää hallintotapaa olisi, että toiminnanharjoittajalla olisi kaikki lausunnot, muistutukset ja mielipiteet, myös positiiviset vastinetta antaessaan. Hyvää hallintotapaa olisi myös se, että asiaa koskeva päätösehdotus valmistellaan vasta kun toiminnanharjoittaja on antanut vastineen.

Hakija on toimittanut ympäristönsuojelupalveluille 18.1.2017 saapuneen Ramboll Finland Oy:n laatiman esityksen Aholahden ampumaradan riskienhallinnan tarveselvityksen ohjelmaksi. Aholahden ampumarata on esityksessä arvioitu keskisuuksi ampumaradaksi. Laskennallisesti arvioitu ampumaradan maaperään kohdistuva lyijykuormitus on noin 1,059 tonnia vuodessa. Nykyisillä laukaisumäärillä laskettuna ampumaradan laskennallinen kokonaislyijymäärä maaperässä on noin 40 tonnia.

Ampumaradan maanpinta on tasolla noin +100...+80 m. Maanpinta viettää pohjoiseen / luoteeseen kohti noin 100 m etäisyydellä ampumaradasta sijaitsevaa Luhtiislampea, johon on oja yhteys rata-alueelta. Karttatarkastelun perusteella ampumarata-alueen pohjaveden pinnantaso sijoittunee tasolle +77...+79 m. Koska ampumarata ei sijaitse pohjavesialueella eikä lähialueella ole talousvesikaivoja, pohjavesitutkimuksille ei katsota olevan tarvetta. Myöskään maaperän ympäristötekniisille haitta-ainetutkimuksille ei katsota olevan tarvetta.

Pintaveden osalta esitetään laajennettua perustason tutkimusta, jossa ympäristötekniiset tutkimukset kohdennetaan ampumaradalta Luhtiislampeen laskevaan ojaan sekä Luhtiislampeen. Tutkimusten perusteella saadaan selvitettyä pintavesille aiheutuva riski, riskien hallinta- sekä tarkkailutarve.

Ampumaradalta Luhtiislampeen laskevasta ojasta sekä Luhtiislammesta purkuojan edustalta esitetään otettavaksi pintavesinäyte sulan veden aikaan kahden (2) kuukauden välein esim. huhtikuu - kesäkuu - elokuu - lokakuu vuosikeskiarvon selvittämiseksi. Vesinäytteistä tutkitaan laboratorioanalyysin lyijyn, kuparin, sinkin, antimonin ja arseenin kokonais- ja liukoiset pitoisuudet sekä pH, sähkönjohtavuus ja orgaanisen aineksen pitoisuus. Näytteenoton yhteydessä pyritään arvioimaan ojan virtaama. Selvityksen perusteella määritetään Luhtiislampeen purkavalle pintavedelle suurin hyväksyttävä lyijypitoisuus. Luhtiislammessa veden lyijypitoisuus ei saa ylittää sille asetettua ympäristölaatu normia. Tutkimusten perusteella määritellään tarve riskienhallintatoimille (esim. tarkkailuohjelma, vesienjohtamisrakenteet, kunnostustoimet, suojausrakenteet).

Yhden näytteenoton yhteydessä otetaan ojan pohjasedimentistä 10 osanäytteen kokoomänäyte, josta tutkitaan laboratorioanalyysin lyijyn, kuparin, sinkin, antimonin ja arseenin pitoisuudet.

Tarkemmat näytteenottoaikat määritellään maastokäynnin yhteydessä.

Ampumaradan ympäristömelun leviäminen määritetään laskentamallitarkastelulla, joka tehdään ratakohtaisesti ja kaikkien ratojen yhteisvaikutuksena. Laskentamallitarkastelun pohjalta laaditaan suunnitelma tarvittavista meluntorjuntatarpeista. Arviointiperusteina käytetään ympäristölupapäätöksessä määrättyjä arvoja.

Tarkastuskäynnit: Ampumarata on rakennus- ja ympäristölautakunnan hyväksymän valvontaohjelman valvontaluokassa I (valvontakäynti kerran vuodessa). Ympäristötarkastaja on tehnyt valvontakäynnit ampumaradalle 14.12.2015 ja 20.10.2016. Lisäksi rakennus- ja ympäristölautakunta on pitänyt ampumaradalla katselmuksen 25.9.2014.

RAKENNUS- JA YMPÄRISTÖLAUTAKUNNAN RATKAISU JA PERUSTELUT:

Päätös: Rakennus- ympäristölautakunta päättää myöntää Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura ry:lle, Savonlinnan riistanhoitoyhdistykselle ja Riista-Enso r.y.:lle ympäristönsuojelulain (713/2014) liitteen 1 taulukon 2 kohdan 14 a tarkoittaman ympäristöluvan ulkona sijaitsevan ampumaradan toiminnalle.

Jos ympäristönsuojelulain tai jätelain nojalla annetaan lupamääräyksiä ankarampia tai poikkeavia säännöksiä, on niitä tämän luvan estämättä noudatettava.

Lupamääräykset: 1. Lupahakemuksen tarkoittamia toimintoja on harjoitettava 29.6.2016 vireille tulleen hakemuksen, siitä annettujen lausuntojen ja vastineen mukaisesti, ellei lupamääräyksistä jäljempänä muuta johdu.

Määräyksissä luvan haltijalla tarkoitetaan yhteisvastuullisesti Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura ry:tä, Savonlinnan riistanhoitoyhdistystä ja Riista-Enso ry:tä, ellei lupaviranomainen ole siirtänyt hakemuksesta lupaa toisen toiminnanharjoittajan nimiin. Luvan haltijaa koskevat veloitteet kohdistuvat kaikkiin em. ampumaratatoimintaa harjoittaviin tahoihin niiden keskinäisen tehtäväjaon mukaisesti.

Toimintaa koskevat määräykset:

2. Toiminnassa on noudatettava seuraavia toiminta-aikoja:

Tiistai – perjantai: .22 kaliiperisilla aseilla saadaan ampua klo 9:00 – 21:00 välisenä aikana ja muilla aseilla klo 12:00 - 20:00 välisenä aikana.

Lauantai ja sunnuntai .22 kaliiperisilla aseilla saadaan ampua klo 9:00 – 21:00 välisenä aikana ja muilla aseilla klo 11:00 - 17:00 välisenä aikana.

Kilpailupäivinä ampuminen on sallittu kaikilla aseilla klo 9:00 - 19:00 välisenä aikana.

Maanantaisin ampuminen on kielletty.

Juhla- ja arkiptyhinä sekä joului- ja juhannusaattona sekä pääsiäis- lauantaina ampuminen on kielletty.

Em. toiminta-aikarajoitukset eivät koske ammuntaa jousiaseilla eikä ilma-aseilla.

Poliisille ja puolustusvoimille sallitaan radan käyttö myös em. toiminta-ajoista poikkeavana ajankohtana, josta näiden tulee tehdä ilmoitus ympäristölupaviranomaiselle vähintään kaksi (2) viikkoa ennen ko. ajankohtaa.

3. Ympäristölupaviranomainen voi myöntää erityisestä syystä luvan haltijalle tapauskohtaisesti luvan poiketa em. toiminta-ajoista. Tätä koskeva hakemus on jätettävä ympäristölupaviranomaiselle vähintään kaksi (2) viikkoa ennen haettavaa poikkeuksellista toiminta-aikaa.

Ampumarata-alueella tulee olla ilmoitustaulu, jossa luvan haltijan tulee tiedottaa myönnettävistä poikkeuksellisista toiminta-ajoista vähintään yhtä (1) viikkoa ennen poikkeuksellista toiminta-aikaa. Tiedote on julkaistava vastaavalla tavalla myös luvan haltijan verkkosivuilla.

4. Luvan haltijan on osoitettava toiminnalle ratakohtaiset vastuuhenkilöt, joilla on riittävä asiantuntemus toiminnan asianmukaista järjestämistä varten. Vastuuhenkilöiden nimet ja yhteystiedot puhelinumeroineen ja sähköpostiosoitteineen tulee pitää näkyvillä rata-alueen ilmoitustaululla ja toimittaa tiedoksi ympäristölupaviranomaiselle vuosittain helmikuun loppuun mennessä. Vastuuhenkilöiden on huolehdittava, että ampumaradan käyttö on lupamääräysten mukaista.

5. Ampumarata-alueen ilmoitustaululla sekä luvan haltijan verkkosivuilla on pidettävä nähtävillä ampumaradan yksittäistä käyttöä koskevat määräykset ja ohjeet mm. sallituista toiminta-ajoista sekä mahdollisten kilpailujen ajankohdista. Em. tiedot tulee pitää ajan tasalla.

6. Ampumarata-alue tulee merkitä selvästi maastoon varoitustaulujen ja rajamerkkien avulla. Taulujen ja merkkien kunnossapidos-

ta tulee huolehtia. Ammunnan aikana ulkopuolisten pääsy alueelle tulee estää, taikka toiminta järjestää muutoin siten, ettei siitä aiheudu vaaraa ulkopuolisille. Luvan haltija on korvausvastuussa mahdollisista toiminnan aiheuttamista vahingoista ja haitoista.

Poliisi-, pelastus- ja terveysviranomaiset voivat antaa tätä lupaa tarkempia määräyksiä yleisen turvallisuuden varmistamiseksi mm. mahdollisen ampumaradan turvallisuussuunnitelman laadinnan yhteydessä.

Maaperän suojeleminen

7. Luvan haltijan on toimitettava lupaviranomaiselle 31.12.2018 mennessä ympäristötekniikan asiantuntijan laatima ympäristöministeriön ampumaratojen ympäristövaikutusten hallintaa koskevaan julkaisuun 4/2014 perustuva selvitys ampumarata-alueen maaperän tilasta sekä riskikartoitus ampumaratatoiminnan vaikutuksista maaperään.

8. Lyijyä sisältävät haulit ja luodit tulee kerätä pois ampumarata-alueen ja sen ympäristön maaperästä viimeistään toiminnan loputtua. Lupaviranomainen voi velvoittaa keräämiseen tarvittaessa ennen toiminnan lopettamista, mikäli toiminnasta havaitaan aiheutuvan merkittävää rata-alueen ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

9. Lyijyn joutumista radan ympäristöön on pyrittävä vähentämään käyttämällä lyijyttömiä panoksia, mikäli se on aseteknisesti mahdollista ja ampumatotoiminnan kannalta perusteltua.

Vesiensuojelu

10. Luvan haltijan on toimitettava ympäristölupaviranomaiselle 31.12.2018 mennessä ympäristötekniikan asiantuntijan laatimat ympäristöministeriön ampumaratojen ympäristövaikutusten hallintaa koskevaan julkaisuun 4/2014 perustuvat selvitykset sekä riskikartoitus ampumaratatoiminnan vaikutuksista rata-alueen ja sen ympäristön pohjaveden ja pintavesien laatuun sekä alapuoliseen vesistöön ja pohjasedimenttiin.

Lupaviranomainen voi riskikartoituksen perusteella tarvittaessa antaa lisämääräyksiä tai rajoittaa toimintaa, mikäli haitta-aineiden leviämisen tarkempi selvittäminen tai haitta-aineiden kulkeutumisen estäminen tätä edellyttää.

11. Lähimmät ampumarata-alueen ympäristössä sijaitsevat talousvesikaivot tulee selvittää ja tieto niistä tulee toimittaa ympäristölupaviranomaiselle.

12. Ampumaradalta Luhtiislampeen laskevasta ojasta ampumarata-alueen rajalta sekä Luhtiislammesta purkuojan edustalta on otettava pintavesinäytteet 31.12.2018 mennessä. Näytteenotto-suunnitelman tulee perustua Ramboll Finland Oy:n 18.1.2017 ympäristönsuojelupalveluille toimittamaan esitykseen Aholahden ampumaradan riskienhallinnan tarveselvityksen ohjelmasta kuitenkin siten, että näytteenoton yhteydessä mitataan ojan virtaama.

Pintavesinäytteet tulee ottaa lisäksi ampumaradan yläpuolisesta näytepisteestä (vertailupiste).

13. Ampumaratatoiminnan vaikutukset vesieliöstöön on selvitettävä Luhtiislammesta ja Luhtiislampeen laskevasta ojasta otettavilla Ramboll Finland Oy:n 18.1.2017 ympäristönsuojelupalveluille toimittamaan esitykseen Aholahden ampumaradan riskienhallinnan tarveselvityksen ohjelmasta perustuvilla pohjasedimenttinäytteillä 31.12.2018 mennessä.

14. Näytteenoton laatu on turvattava sertifioituja näytteenottajia käyttämällä. Määritykset on tehtävä akkreditoidun laatujärjestelmän omaavassa laboratoriossa. Mikäli lupamääräyksissä 11 – 14 vaaditut selvitykset antavat aihetta pohjaveden ja pintaveden laadun tai pohjasedimentin ja kalaston haitta-ainepitoisuuksien tarkkailemiseksi, tulee luvan haltijan esittää ympäristötekniikan asiantuntijan laatimat seurantaohjelmat, jotka on hyväksyttävä ympäristölupaviranomaisella puolen vuoden kuluttua selvityksen tekemisestä.

15. Ampumarata-alueelta kertyviä hulevesiä ei saa johtaa hallitsemattomasti läheisiin vesistöihin laskeviin ojiin tai puroihin. Alueelta poisjohdettavan veden lyijypitoisuus ei saa ylittää vuosikeskiarvona pitoisuutta 7,5 µg/l eikä muita valtioneuvoston asetuksella vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista annettuja ympäristölaatunormeja. Hyväksyttävän pitoisuuden määrittelyssä käytetään valtioneuvoston asetuksen 1022/2006 mukaisesti vesistöön johtavan ojan valuma-alueen pinta-alaa (sekoittumiskerroin). Ympäristölupaviranomainen voi velvoittaa selvityksiin perustuen luvan haltijan ryhtymään riittäviin hulevesien käsittelytoimenpiteisiin, mikäli selvityksissä todetaan ampumaratatoiminnasta aiheutuvan merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa.

Melu

16. Ampumaratatoiminnasta aiheutuva melutaso ei saa ylittää häiriintyvissä kohteissa ulkona valtioneuvoston päätöksessä 53/1997 annettuja ohjearvoja klo 7 – 22 välisenä aikana A-painotettuna enimmäistasona impulssiaikavakiolla määritettyä arvoa 65 dB ($L_{A_{\max}}$) asumiseen käytettävillä alueilla eikä 60 dB ($L_{A_{\max}}$) loma-asumiseen käytettävillä alueilla.

17. Luvan haltijan on toimitettava ympäristölupaviranomaiselle hyväksyttäväksi 31.12.2018 mennessä ympäristötekniikan asiantuntijan laatima ampumaratatoimintaa koskevan melumallinnuksen avulla luotu meluntorjuntasuunnitelma lisärakenteista ja / tai lisätoimenpiteistä toiminnasta aiheutuvan melutason saattamiseksi tasolle, joka täyttää em. ohjeavot. Meluntorjuntatoimenpiteet tulee kohdentaa ensisijaisesti niihin lajiratoihin, joissa syntyvät laukausäänet ylittävät em. ohjeavot melumittauksissa tai melumallinnus viittaa ohjeavojen mahdolliseen ylittymiseen.

18. Meluntorjuntatoimenpiteet on toteutettava kahden (2) vuoden kuluessa meluntorjuntasuunnitelman hyväksymisestä. Toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen tulee ampumaratatoiminnan aiheuttama melutaso selvittää melumittauksin. Mittauksen tekijällä on oltava riittävä asiantuntemus ja mittaukset on tehtävä todellisissa ammutatilanteissa noudattaen ympäristöministeriön antamia ohjeita ampumaratamelun mittaamisesta. Mittaussuunnitelma tulee hyväksyttävä ympäristölupaviranomaisella ennen mittauksen tekemistä.

Mikäli ohjeavot edelleen ylittyvät, on luvan haltija velvollinen tehostamaan meluntorjuntatoimenpiteitä seuraavan yhden (1) vuoden kuluessa melumittaustulosten valmistumisesta. Lisätoimenpiteiden toteuttamisen jälkeen tulee ampumaratatoiminnan aiheuttama melutaso selvittää uudelleen melumittauksin.

Tämä menettely tulee toistaa, kunnes em. melutason ohjeavot asumiseen käytettävillä alueilla ja loma-asuntoalueilla alittuvat. Muussa tapauksessa ampumaradan ympäristölupa raukeaa.

19. Radalla käytettävissä aseissa on käytettävä äänenvaimenninta, mikäli se on aseteknisesti mahdollista ja ampumatoiminnan kannalta perusteltua.

Pöly

20. Ampumarata-alueella pölyn estoon ei saa käyttää suolaa tai muita kemikaaleja.

Jätehuolto

21. Ampumarata-alueen jätehuolto on järjestettävä jätelainsäädännön ja Savonlinnan alueellisen jätelautakunnan yleisten jätehuoltomääräysten mukaisesti. Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Toissijaisesti jäte on kierrätettävä tai hyödynnettävä esim. energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, jäte on toimitettava asianomaisen jätteen vastaanottajalle

loppukäsiteltäväksi.

Toiminnassa syntyvistä jätteistä taikka niiden käsittelystä tai varastoinnista ei saa aiheutua epäsiisteyttä, roskaantumista eikä haittaa tai vaaraa ympäristölle tai terveydelle. Jätteiden määrästä ja toimituspaikoista on pidettävä kirjaa ja se on pyydettyessä esitettävä ympäristölupaviranomaiselle.

22. Hyötykäyttöön soveltuvat jätteet, kuten keräyspaperi ja –kartonki, lasi sekä hylsyt ja muut metallit, on toimitettava lajiteltuna hyödynnettäväksi asianmukaiseen käsittelyyn riittävän usein, kuitenkin vähintään kerran vuodessa.

23. Vaaralliset jätteet ja haitalliset kemikaalit on varastoitava asianmukaisesti merkityissä tiiviisti suljetuissa astioissa ja säilytettävä lukitussa tilassa. Vaaralliset jätteet on toimitettava vähintään kerran vuodessa vastaanottajalle, jolla on voimassa oleva ympäristölupa kyseiseen toimintaan. Vaarallisia jätteitä ei saa sekoittaa keskenään eikä muihin jätteisiin.

Vaarallisten jätteiden siirrosta on laadittava siirtoasiakirja. Siirto-asiakirja tai sen jäljennös on säilytettävä viiden vuoden ajan.

24. Silloin, kun alueella ei harjoiteta ampumaratatoimintaa, alueen luvattoman ulkopuolisen käytön ja sen myötä roskaantumisen vähentämiseksi rata-alueelle johtavalla ajouralla on pidettävä tekninen este, joka ei ole käsin siirrettävissä. Esteellä on oltava kyltti, josta käy ilmi luvan haltijan yhteystiedot (puhelinnumero ja sähköpostioite).

25. Ellei roskaajaa saada selville, roskaantuneen alueen siivoamisesta vastaa alueen jätteen haltija (ympäristöluvan haltija).

Häiriö- ja poikkeustilanteet

26. Oleellisesta toimintahäiriöstä tai poikkeuksellisesta tilanteesta, josta aiheutuu tai uhkaa aiheutua ympäristön pilaantumista, on ilmoitettava välittömästi Etelä-Savon pelastuslaitokselle ja Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle. Luvan haltijan on ryhdyttävä välittömästi riittäviin toimenpiteisiin vahinkojen torjumiseksi ja tapahtuman toistumisen ennalta ehkäisemiseksi.

27. Lupapäätöksen tarkoittamien toimintojen ulkopuolisille mahdollisesti aiheuttamista vahingoista sekä toimintoihin kohdistuvista valituksista luvan haltijan on ilmoitettava välittömästi ympäristölupaviranomaiselle.

28. Luvan haltijan tulee olla selvillä toimintansa vaikutuksista sekä otettava huomioon toiminnan aiheuttaman pilaantumisen vaaran

todennäköisyys, onnettomuusriski sekä mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen ja niiden vaikutusten rajoittamiseen.

Paras käyttökelpoinen tekniikka

29. Luvan haltijan tulee käyttää ampumaratatoiminnassa parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja olla riittävästi selvillä parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittämisestä sekä varautua toimintaan soveltuvan tekniikan käyttöönottoon, mikäli se vähentää toiminnasta ympäristöön kohdistuvan kuormituksen määrää.

Seuranta- ja tarkkailuvelvollisuus

30. Luvan haltijan tulee pitää kirjaa ampumaradan toiminnasta. Kirjanpitoliedot on säilytettävä kirjallisesti tai sähköisesti kuusi (6) vuotta. Yhteenveto kirjanpidosta tulee esittää ympäristölupaviranomaiselle vuosittain seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä. Vuosiyhteenvedossa tulee esittää ainakin seuraavat tiedot:

- ampumaradan toiminta-ajat
- ammuttujen laukausten määrät lajiradoittain, eri aselajeittain
- radan käyttäjien määrät kuukausittain
- ampumaradalla pidetyt kilpailut ja muut tapahtumat
- poikkeamiset radan toiminta-ajoista (haetut ja toteutuneet)
- toiminnassa havaitut häiriöt ja poikkeukselliset tilanteet sekä niiden johdosta tehdyt toimenpiteet
- muut ympäristönsuojelun kannalta merkittävät tapahtumat
- vuosiyhteenveto seurantaohjelmien mukaisista tarkkailutuloksista
- toiminnassa syntyneiden jätteiden määrät, jätteiden käsittely ja toimituspaikat.

31. Luvan haltija on velvollinen tarkkailemaan lupamääräyksen 15 mukaisia seurantaohjelmia noudattaen ampumaratatoiminnan vaikutuksia ampumarata-alueella ja sen ympäristössä. Analyysitulokset on toimitettava viipymättä ympäristölupaviranomaisen ja Savonlinnan kaupungin terveydensuojeluviranomaisen käyttöön sekä Etelä-Savon ELY-keskukselle valtakunnallisiin tietojärjestelmiin merkittäväksi.

Ilmoitusvelvollisuus

32. Luvan haltijan on ilmoitettava viipymättä ympäristölupaviranomaiselle toiminnan merkittävistä muutoksista (mm. ampumarata-alueen rakenteiden tai ampumatoiminnan muutoksista) sekä muista toimintaan vaikuttavista muutoksista, kuten luvan haltijan vaihtumisesta, alueen omistus- tai hallintasuhteiden taikka maankäytön muuttumisesta tai jos ilmenee, että ampumaratatoiminnasta aiheutuu maaperän pilaantumista taikka muuta ympäristö- tai

terveyshaittaa.

33. Luvan haltija on velvollinen esittämään ympäristölupaviranomaiselle uuden lupahakemuksen, mikäli ampumaratatoiminnassa tapahtuu olennainen muutos. Luvan haltijan vaihtumisen yhteydessä uusi luvan haltija on velvollinen hakemaan ympäristölupaviranomaiselta tämä luvan siirtoa nimiinsä.

34. Luvan haltijan on esitettävä uudelle luvan haltijalle, kiinteistön uudelle omistajalle tai haltijalle käytävissä olevat tiedot alueella harjoitetusta ampumaratatoiminnasta sekä jätteistä ja aineista, jotka ovat saattaneet aiheuttaa maaperän tai pohjaveden pilaantumista rata-alueella ja sen ympäristössä.

35. Luvan haltijan on tiedotettava ampumaradan ympäristön vakinaiselle ja loma-asutukselle lajiratojen toiminta-ajoista ja niillä sallituista aseista. Luvan haltijan on ilmoitettava ympäristölupaviranomaiselle ja ympäristön asukkaille radalla järjestettävistä kilpailuista ja muista tapahtumista, joiden aikana toiminta poikkeaa tavanomaisesta.

Toiminnan lopettaminen

36. Mikäli ampumaratatoiminta päättyy kiinteistöllä, on tämän ympäristöluvan sen hetkisen haltijan ilmoitettava siitä ympäristölupaviranomaiselle vähintään kuusi (6) kuukautta ennen toiminnan lopettamista ja esitettävä viimeistään kolme (3) kuukautta ennen toiminnan lopettamista yksityiskohtainen suunnitelma toiminnan lopettamiseen liittyvistä ympäristönsuojelua koskevista toimenpiteistä ja lopettamisen jälkeisestä ympäristön tilan tarkkailusta ympäristölupaviranomaisen hyväksyttäväksi.

37. Toiminnan loputtua ympäristöluvan sen hetkisen haltijan on poistettava kiinteistöltä tarpeettomat rakenteet ja laitteet sekä selvitettävä ampumarata-alueen ja sen ympäristön maaperän sekä pohja- ja pintavesien pilaantuneisuus lupamääräyksissä 11 – 14 vaaditulla tavalla. Mikäli selvityksissä havaitaan pilaantumista, on ympäristöluvan sen hetkinen haltija velvollinen puhdistamaan pilaantuneet alueet ja vedet toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla uutta käyttötarkoitusta vastaavaan kuntoon. Luvan haltijan on toteutettava vaaditut lopettamistoimenpiteet myös siinä tapauksessa, että lupa raukeaa muusta kuin luvan haltijan aloituksesta.

Luvan voimassaolo

Tämä ympäristölupa on **ehdollinen siluettiradan ja haulikkoratojen osalta**. Mikäli rata-alueella 31.12.2018 mennessä tehtävissä selvityksissä taikka sen jälkeen tehtävien seurantaohjelman mukaisissa analyyseissä ilmenee sellaista ampumaratatoiminnasta aiheutuvaa ympäristön pilaantumista tai pilaantumisen vaaraa, jota

ei esitettävillä rakenteilla taikka toimenpiteillä pystytä poistamaan 31.12.2022 mennessä, ympäristölupa raukeaa siluettiradan ja haulikkoratojen osalta 31.12.2022. **Muiden ratojen osalta lupapäätös on voimassa toistaiseksi.**

Lupamaksu

Lautakunta perii hakemuksen vireilletuloajankohtana voimassa olleen 2.12.2015 § 198 hyväksymänsä Savonlinnan kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisen taksan perusteella lupamaksuna **2500,00 euroa.**

Lisäksi peritään ympäristölupahakemuksen vireilletulo- ja lupapäätöksen julkipanokuulutuksen julkaisemisesta aiheutuneet kulut.

Valvontamaksu

Ympäristönsuojelulain (572/2014) 168 §:n mukaiseen valvontaohjelmaan perustuvista luvanvaraisen toiminnan määräaikaistarkastuksista peritään kulloinkin voimassa olevan ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

Luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristölupa tulee myöntää, jos toiminta täyttää ympäristönsuojelulain, jätelain ja niiden nojalla annettujen asetusten sekä valtioneuvoston ja ministeriön päätösten vaatimukset. Luvan myöntämisen edellytyksenä ei ole, että toiminta olisi täysin haitatonta.

Ympäristöluvan myöntämislle ympäristönsuojelulaissa tarkoitettu este voidaan poistaa asettamalla lupamääräyksiä siten, että asetettavat lupamääräykset ja toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen ei aiheudu terveystahtaa, merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa, maaperän tai pohjaveden pilaantumista, erityisten luonnonolosuhteiden huonontumista taikka vedenhankinnan tai yleiseltä kannalta tärkeän muun käyttömahdollisuuden vaarantumista toiminnan vaikutusalueella eikä eräistä naapuruussuhteista annetussa laissa tarkoitettua kohtuutonta rasiitusta.

Luparatkaisun yleiset perustelut

Lupahakemuksen tarkoittamasta toiminnasta voi aiheutua haittaa ampumarata-alueen ympäristössä sijaitseville kiinteistöille sekä luonnon virkistyskäytölle useiden kilometrien säteellä. Luparatkaisulla näitä haittoja pyritään vähentämään kohtuullisena pidettävälle tasolle.

Ampumarata-alue sijoittuu maakuntakaavan ja yleiskaavan mukaiselle ampumarata-alueelle, jossa toimintaa on harjoitettu vuodesta 1968 lähtien. Toiminta ei sijoitu pohjavesialueelle. Lähimpään häiriintyvään kohteeseen on matkaa noin 500 m. Ympäristöluvanvaraisesta toiminnasta ei saa aiheutua naapuruussuhdelain

mukaista kohtuutonta räsitusta. Kohtuuttomuuden kokemus on aina subjektiivista ja joudutaan arvioimaan tapauskohtaisesti. Haittoja vähennetään toiminnalle asetettavilla lupamääräyksillä siten, että kohtuuttomuuskynnys ei ylity. Lupamääräysten tarkemmat perustelut on esitetty kunkin lupamääräyksen osalta erikseen. Lupamääräykset perustuvat lainsäädäntöön, viranomaisten lausuntoihin sekä asiantuntijatahojen antamiin ohjeisiin.

Lupamääräysten yksilöidyt perustelut

Lupamääräys 1. Lupaviranomaisen on tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset ja otettava huomioon asiassa annetut lausunnot ja tehdyt muistutukset ja mielipiteet. Lupaviranomaisen on muutoinkin otettava huomioon, mitä yleisen ja yksityisen edun turvaamiseksi säädetään (YSL 48 §).

Lupamääräys 2. Olemassa olevien ratojen meluvaikutuksia voidaan vähentää mm. radan käyttöaikaa tai -määrää koskevilla rajoituksilla ja asevalinnoilla. Haulikkoratojen aiheuttaman melun rajoittaminen teknisin ratkaisuin on vaikeasti toteutettavissa. Tältä osin käyttöajan rajoitus on katsottava parhaaksi ympäristölliseksi menetelmäksi ja välttämättömäksi ympäristön viihtyisyyden turvaamiseksi (YSL 20 §).

Lupamääräys 3. Luvanvaraisen toiminnan harjoittajan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle etukäteen toimintaa koskevista valvonnan kannalta olennaisista muutoksista, joilla voi olla vaikutuksia ympäristön pilaantumiseen taikka säädösten tai luvan noudattamiseen. Melusta aiheutuvaa koettua haittaa vähentää ennakoitavuus, joka toteutuu tiedottamisen avulla (YSL 170 §).

Lupamääräys 4. Luvan haltijan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. Eri lajiratoja käyttävät eri seurat ja yhdistykset, joiden nimeämien vastuuhenkilöiden avulla varmistetaan tiedonkulku eri toimijoiden välillä (YSL 6).

Lupamääräys 5. Toiminta-ajat tulee merkitä radalle näkyviin onnettomuusriskien vähentämiseksi ja ympäristön vakituisesti asuville kiinteistöille ja loma-asuntokiinteistöille aiheutuvan meluhaitan vähentämiseksi. Määräyksellä varmistetaan, että myös ampumarataa käyttävät yksityishenkilöt ovat selvillä toiminnasta annetuista määräyksistä ja pystyvät osaltaan toimimaan lupamääräysten täyttämiseksi (YSL § 7).

Lupamääräys 6. Luvanvaraisen toiminnan harjoittajan on ennakolta varauduttava toimiin onnettomuuksien ja muiden poikkeuksellisten tilanteiden estämiseksi ja niiden terveydelle ja ympäris-

tölle haitallisten seurausten rajoittamiseksi (YSL 15).

Lupamääräys 7. Pitkään toiminnassa olleilla ampumaradoilla on yleensä maaperässä kohonneita raskasmetallipitoisuuksia. Lupaviranomaisen on mukaan tutkittava ympäristöluvan myöntämisen edellytykset YSL 48 §:ään perustuen. **Lain kohdan mukaan maaperän mahdollinen pilaantuminen ja puhdistamistarve tulee selvittää lupahakemuksen yhteydessä ennen luvan myöntämistä.** Siten toiminnan mahdolliset vaikutukset voidaan luotettavasti arvioida ja päättää tarvittavista toimenpiteistä haitallisten aineiden leviämisen ja niille altistumisen ennalta estämiseksi (YSL 48 §).

Lautakunta on kuitenkin päättänyt 16.11.2016 § 186, että selvityksiä ei ole tarpeen tehdä ennen luparatkaisua, vaan ne voidaan tehdä lupapäätöksen antamisen jälkeen, lupamääräyksissä edellytetyllä tavalla. YSL 54 §:n mukaan ympäristöluvassa voidaan määrätä, että luvan haltijan on tehtävä erityinen selvitys toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen tai sen vaaran selvittämiseksi, jos lupaharkintaa varten ei ole voitu toimittaa yksityiskohtaisia tietoja päästöistä, jätteistä tai toiminnan vaikutuksista (YSL 54 §).

Selvitysvelvoite on annettu, koska lupaviranomaisella ei ole tiedossaan ennen luvan myöntämistä olennaisia tietoja toiminnan ympäristövaikutuksista eikä vaikutusten laajuuteen vaikuttavista tekijöistä, kuten alueen maaperän laadusta (haitta-aineiden kulkeutuminen ja sitoutuminen, maa- ja kalliopinnan tasot, maakerrokset ja niiden paksuus). Lupamääräyksen avulla varmistetaan maaperän mahdollisen pilaantuneisuuden sekä sen aiheuttamien riskien ja mahdollisen puhdistamistarpeen selvittäminen sekä ehkäistään lisäpilaantumista. **Ramboll Finland Oy:n laatima esitys ampumaradan riskienhallinnan tarveselvityksen ohjelmaksi ei ole lupamääräyksen tarkoittama riittävä selvitys.** Maaperän pilaantuneisuutta ja pilaantumisen laajuutta ei pystytä riittävällä varmuudella arvioimaan laskennallisesti, vaan mahdollinen pilaantuneisuus ja pilaantumisen laajuus on todennettava näytteenotoin, varsinkin kun mahdollisen pilaantumisen voidaan olettaa ulottuvan naapurikiinteistön puolelle (YSL 6 ja 54 §:t).

Lupamääräys 8. Maahan ei saa jättää tai päästää jätettä tai muuta ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus. Luhtislammen ampumarata on ollut toiminnassa jo lähes 50 vuotta. Sen aikana alueen maaperää ei ole puhdistettu hauleista ja luodeista. Luvan haltija on velvollinen tiedostamaan ampumaratatoiminnan haitalliset ympäristövaikutukset ja ryhtymään riittäviin toimenpiteisiin nii-

den ehkäisemiseksi (YSL 7, 15, 16 §:t, JL 8 ja 13 §:t).

Lupamääräyksellä ehkäistään alueen roskaantumista ja maaperän pilaantumista (Jhm 4, 15 ja 31 §:t).

Ampumarata-alueen ja sen ympäristön maa-aineksissa on todennäköisesti kohonneita haitta-ainepitoisuuksia. Tällaisten maa-ainesten käyttöön ja sijoittamiseen liittyy rajoituksia ja velvoitteita, jotka tulee selvittää ennen maa-ainesten kaivua. Samalla tulee selvittää myös toimenpiteiden mahdollinen luvanvaraisuus (YSL 6).

Lupamääräys 9. Ampumaratatoimintaa on harjoitettava ympäristön kannalta parhaan käytännön periaatteen mukaisesti. Lupamääräyksellä vähennetään maaperän pilaantumisvaaraa (YSL 15, 16, 20 §:t).

Lupamääräys 10. Selvitysvelvoitteet on annettu, koska lupaviranomaisella ei ole tiedossaan ennen luvan myöntämistä olennaisia tietoja ampumaratatoiminnan ympäristövaikutuksista eikä vaikutusten laajuuteen vaikuttavista tekijöistä, kuten rata-alueen ja sen ympäristön maaperän laadusta, pintavesiolosuhteista (hule- ja suotovesien muodostumisesta, virtauksista, ojituksista), pohjavesiolosuhteista (lähimmistä kohteista, joissa hyödynnetään pohjavettä, pohjaveden virtaussuunnista). **Ramboll Finland Oy:n laattima esitys ampumaradan riskienhallinnan tarveselvityksen ohjelmaksi ei ole kaikilta osin lupamääräyksen tarkoittama riittävä selvitys toiminnan kokonaisvaikutusten selvittämiseksi.** Ympäristönsuojelulaissa annettu pohjaveden pilaamiskielto on ehdoton. Pohjavedellä tarkoitetaan kaikkea maa- tai kalliope-
rässä olevaa vettä, ei pelkästään pohjavesialueen pohjavettä (YSL 5, 6, 17 ja 65 §:t).

Lupamääräys 11. Ampumaratatoiminnasta ei saa aiheutua toisen kiinteistöllä olevan pohjaveden sellaista laadun muutosta, josta voi seurata vaaraa tai haittaa terveydelle taikka ympäristölle tai se muutoin saattaa loukata yleistä tai toisen yksityistä etua (YSL 17 §).

Ampumarata-alueen ja sen ympäristön hule- ja suotovedet sisältävät luodeista ja hauleista peräisin olevia raskasmetalleja sekä räjähdysaineista peräisin olevia yhdisteitä, joista voi aiheutua vesistökuormitusta. Määräys on annettu vesistökuormitusriskin vähentämiseksi.

Lupamääräys 12. Näytteenotto on ulotettava ampumarata-alueen ulkopuolelle ampumaratatoiminnan kokonaisvaikutusten selvittämiseksi (YSL 6).

Lupamääräys 13. Ampumaratatoiminnan vaikutukset Luhtiislammen vesieliöstölle on selvitettävä. Toiminnasta ei saa aiheutua vahinkoa eliöstölle eikä välillisesti ihmisten terveydelle mm. kalastuksen kautta (YSL 6 ja 8 §:t).

Lupamääräys 14. Ympäristöluvanvaraista toimintaa harjoittavan on tarkkailtava aineiden pitoisuuksia vedessä, pohjasedimentissä ja vesieliöstössä, kun pintaveteen päästetään tai huuhtoutuu VnA 1308/2015 liitteen 1 kohdassa C2 tarkoitettuja aineita. Toiminnasta aiheutuvia päästöjä ja vaikutuksia on tarkkailtava ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Tarkkailun tarve, aikaväli ja sisältö arvioidaan riskinarvioinnin ja tehtävien selvitysten perusteella (YSL 8 §, VnA 1308/2015 7 §).

Lupamääräys 15. Maastoon tai pintavesiin johdettavien suoto- ja hulevesien laatua tulee seurata siten, että varmistetaan johdettavien vesien laatu. Asettamalla raja-arvot johdettavan veden haitta-ainepitoisuuksille ja tarkkailemalla säännöllisesti raja-arvojen noudattamista, varmistetaan, ettei toiminnasta aiheudu pintavesien pilaantumista.

Mikäli haitta-aineiden pitoisuudet ylittävät raja-arvot, tulee luvan haltijan toimittaa riskinarvio ja arvion mukaiset toimenpite-esitykset kielletyn seurauksen ehkäisemiseksi. Tarvittavia toimenpiteitä ei voida ratkaista etukäteen, koska niiden riittävyys on arvioitava tilanteen mukaisesti. Viranomaisen voi muuttuneessa tilanteessa antaa tarvittavat lisämääräykset ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi (VnA 1308/2015, VnA 1022/2006, YSL 7, 8, 16, 17, 20 ja 140 §:t).

Lupamääräys 16. Lupamääräyksellä rajoitetaan ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä, terveystahetta ja naapuruussuhdelain mukaista kohtuutonta rasisitusta, jota ampumaratatoiminnan melusta voi aiheutua. Melutason ohjearvot ovat yksi työkalu arvioidessa melun kohtuuttomuutta. Ohjearvot on määritelty valtioneuvoston päätöksessä ampumaratojen aiheuttamasta melutasosta (53/1997). Meluhaittojen syntymisen ehkäisemiseksi melutasot annetaan sitovina raja-arvoina, joita noudattaen kohtuutonta pysyvää rasisitusta ei katsota aiheutuvan rata-alueen ympäristön asutukselle, naapurikiinteistöille tai ympäristölle (YSL 142 §, VnP 53/1997, NaapSL 17 §).

Lupamääräys 17. Melumittauksen (vuodelta 2014) tulosten perusteella Meilahdentien ja Leponiementien mittauspisteissä laukausäänten keskiarvotulokset ylittivät annetut enimmäistasot tai olivat lähellä enimmäistasoa. YSL 52 §:n mukaan luvassa on annettava tarpeelliset määräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi. Melua on vähennettävä parhaan käyttökelpoisen tekniikan periaatteen mukaisesti. Luvan haltija laatii melumallinnuksen pohjalta

ehdotuksen meluntorjuntatoimenpiteiksi (tekniset rakenteet ja toimintamallit) (YSL 8 ja 52 §:t).

Lupamääräys 18. YSL 6 §:n selvilläolovelvollisuuden täyttämiseksi ja torjuntatoimenpiteiden toimivuuden toteamiseksi melumallinnuksen tulokset on varmennettava mittauksin. Melumallinnus antaa luotettavaa tietoa silloin, kun etäisyydet ovat lyhyitä ja maasto tasaista. Maaston muodot, äänen etenemismatka, rakennukset ym. tuovat kuitenkin malliin epävarmuustekijöitä, jotka on poissuljettava konkreettisin mittauksin. Yhdelläkään tunnetulla melumallilla ei pystytä ennustamaan, kuinka voimakkaita kaiuntaääniä ampumaradan ympäristössä voi olla. Mittaustulosten perusteella ympäristölupaviranomainen voi arvioida tarvetta antaa meluntorjunnan osalta täydentäviä määräyksiä. Myös melutilanteen valvomiseksi ja vaikutusten seuraamiseksi voidaan antaa velvoitteita tarkkailumääräyksinä (YSL 6 ja 8 §:t).

Lupamääräys 19. Ympäristöluvanvaraisessa toiminnassa on huolehdittava ja varmistuttava siitä, että toiminnassa käytetään parasta käyttökelpoista tekniikkaa ja noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia ja kustannustehokkaita toimenpiteiden yhdistelmiä (YSL 8 ja 20 §:t).

Lupamääräys 20. Lupamääräyksellä pienennetään toiminnasta aiheutuvia pölyhaittoja (YSL 7, 20, 66 ja 141 §:t).

Lupamääräys 21. Jätteitä ja jätehuoltoa koskevat lupamääräykset on annettu jätelain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamiseksi sekä toiminnassa syntyvistä jätteistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen riskin vähentämiseksi. Kirjanpitovelvoite on annettu viranomaisen tiedonsaannin turvaamiseksi ja valvonnan mahdollistamiseksi (YSL 58 §, JL 13, 72 ja 118, - 120 §:t, JA 20 §).

Lupamääräys 22. Jätteet on hyödynnettävä, jos se on teknisesti mahdollista ja kustannuksiltaan kohtuullista (JL 8 §).

Lupamääräys 23. Lajiltaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toisistaan erillään siinä laajuudessa kuin se on jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tarpeellista. Vaarallisia jätteitä ei saa sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaisiin jätteisiin. Ampumaradan vaarallisten jätteiden jätehuolto on järjestettävä jätelain mukaisesti ja ympäristölle haittaa aiheuttamatta (JL 12, 13, 15 - 17, 20, 28, 29, 72 ja 118 - 121 §:t, JA 8, 9 ja 24 §:t, YSL 6 - 8, 14 - 17, 19, 20, 52, 58 ja 66 §:t, Jhm 24 - 26 §:t).

Lupamääräys 24. Lupamääräys annetaan alueen luvattoman käytön estämiseksi. Luvan haltijan on järjestettävä toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen voidaan ennalta ehkäistä (YSL 7 §).

Lupamääräys 25. Jos roskaajaa ei saada selville tai jos roskaaja ei huolehdi siivoamisvelvollisuudestaan, siivoamisvelvollinen on alueen haltija (JL 74 §).

Lupamääräys 26. Luvan haltija on vastuussa toiminnan ympäristövaikutuksista. Lupamääräys on annettu valvontaviranomaisen tiedonsaannin varmistamiseksi myös poikkeuksellisissa tilanteissa. Viranomaisella on tiedonsaantioikeus ja luvan haltijalla ilmoitusvelvollisuus (YSL 7, 14, 52, 123, 134 ja 172 §:t).

Lupamääräys 27. Lupamääräys on annettu valvontaviranomaisen tiedonsaannin varmistamiseksi (YSL 123 §).

Lupamääräys 28. Luvan haltijan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista, sekä seurata ja tarkkailla toiminnan vaikutuksia. Jos ympäristö pilaantuu ampumarata-toiminnan vaikutuksesta, tietämättömyys yllätyksellisistäkään ympäristöseurauksista ei vapauta luvan haltijaa ennallistamis- ja korvausvastuusta. (YSL 6 ja 7 §:t, JL § 12).

Lupamääräys 29. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on käytettävä parasta käyttökelpoista tekniikkaa (BAT). Parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisilla toimenpiteillä ehkäistään toiminnasta aiheutuvia haitallisia ympäristövaikutuksia sekä estetään maaperän ja pohjaveden pilaantumista. Parhaan käyttökelpoisen tekniikan arvioinnissa on otettava huomioon myös ympäristövaikutusten edellyttämien toimenpiteiden taloudellinen ja tekninen toteutettavuus. Ampumaradan toiminnasta aiheutuvien ympäristöhaittojen ehkäisemisen parhaat toimintatavat ja tekniikat on arvioitava tapauskohtaisesti. Alueen ominaisuudet, kuten rata-alueen koko, maaperän ominaisuudet (mm. pH, kosteus, maalaji), kasvillisuus, sadanta ja alueen topografia sekä ampumatoiminnan laatu ja ammuttamäärät vaikuttavat toteutuskelpoihin ratkaisu-vaihtoehtoihin. Koska Luhtislammen ampumarata-alueesta ei ole olemassa aiempaa tutkimustietoa, vaadittavat toimenpiteet tullaan valitsemaan tehtävien selvitysten perusteella. Tähän perustuen annetaan erikseen määräykset ampumarata-alueella tehtävistä parhaan käyttökelpoisen tekniikan mukaisista korjaustöistä aikatauluineen (YSL 7, 8, 52 ja 53 §:t).

Lupamääräys 30. Luvan haltijalla on velvollisuus seurata ja tarkkailla toimintaansa, sen vaikutuksia ja siitä aiheutuvia päästöjä, jätteitä jne. Ympäristöluvan lupamääräysten noudattamisen seuranta ja toimintojen ympäristövaikutusten arviointi edellyttävät kirjanpitoa ja raportointia. Lupamääräyksellä varmistetaan luvan haltijan selvilläolovelvollisuutta toiminnasta aiheutuvista haitallisista vaikutuksista. Määräykset tarkkailusta, kirjanpidosta ja ra-

portoinnista on annettu myös valvonnan mahdollistamiseksi (YSL 62 §, JL 12, 120 ja 122 §:t).

Lupamääräys 31. Määräykset tarkkailusta on annettu ympäristövaikutusten selvittämiseksi ja valvonnan mahdollistamiseksi. Luvan haltijan on ympäristönsuojelun edistämiseksi ja elinympäristön haittojen ehkäisemiseksi ja poistamiseksi oltava selvillä toiminnan ympäristövaikutuksista. Luvan haltijan on huolehdittava määräajoin suoritettavasta maaperän ja pohjaveden tarkkailusta ottaen huomioon sellaiset laitosalueella olevat vaaralliset aineet, jotka saattavat aiheuttaa maaperän, pinta- tai pohjaveden pilaantumista (YSL 66).

Lupamääräys 32. Luvanvaraisen toiminnan harjoittajan on viipymättä ilmoitettava valvontaviranomaiselle toimintaa koskevista valvonnan kannalta olennaisista muutoksista, joilla voi olla vaikutuksia ympäristön pilaantumiseen taikka säädösten tai luvan noudattamiseen (YSL 170 §).

Lupamääräys 33. Määräys on annettu ympäristöluvan valvonnan ja luvan mahdollisen muutostarpeen huomioon ottamiseksi. Päästöjä tai niiden vaikutuksia lisäävään tai muuhun toiminnan olennaiseen muuttamiseen on oltava lupa. Menettelyllä varmistetaan tiedonkulku valvontaviranomaiselle. Ympäristölupaviranomainen voi muuttaa annettua lupaa, jos toiminnasta aiheutuva pilaantuminen poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta (YSL 29 ja 89 §:t).

Lupamääräys 34. Maa-alueen luovuttajan tai vuokraajan on esitettävä uudelle omistajalle tai haltijalle käytävissä olevat tiedot alueella harjoitetusta toiminnasta sekä jätteistä tai aineista, jotka saattavat aiheuttaa tai ovat aiheuttaneet maaperän tai pohjaveden pilaantumista, sekä alueella mahdollisesti tehdyistä tutkimuksista tai puhdistustoimenpiteistä (YSL 139 §, JL 72 – 74 §:t).

Lupamääräys 35. Kilpailujen aikana ammunnan lisääntyminen saattaa häiritä lähialueen asukkaita tavanomaista enemmän, vaikka melulle asetetut raja-arvot eivät ylittyisikään. Viihtyisyshaittoja voidaan vähentää tiedottamalla toiminnasta riittävällä tavalla. Kilpailukalenterin esilläpito antaa haitankärsijöille mahdollisuuden varautua erityisen vilkkaisiin ampuma-ajankohtiin. Melusta aiheutuvaa koettua haittaa vähentää ennakoitavuus, joka toteutuu tiedottamisen avulla (YSL 7 §).

Lupamääräys 36. Ympäristöluvassa on annettava tarpeelliset määräykset toiminnan (mukaan lukien yksittäisen lajiradan) lopettamisen jälkeisestä alueen kunnostamisesta ja päästöjen ehkäisemisestä sekä muista toiminnan lopettamisen jälkeisistä toimista. Lupamääräys annetaan valvonnan mahdollistamiseksi toiminnan

päätyessä (YSL 52 §).

Lupamääräys 37. Luvanvaraisen toiminnan päätyttyä luvan haltija vastaa edelleen lupamääräysten tai valtioneuvoston asetuksella säädetyn yksilöidyn veloitteen mukaisesti tarvittavista toimista pilaantumisen ehkäisemiseksi, samoin kuin toiminnan vaikutusten selvittämisestä ja tarkkailusta. Lupamääräys annetaan toiminnan lopettamisen jälkeisten veloitteiden täyttämiseksi. Lupamääräys annetaan toiminnan mahdollisen päättymisen johdosta vastuukysymyksiä epäselvyyden vähentämiseksi (YSL 7, 8, 52, 66 ja 94 §:t, JL 13 ja 72 §:t, VnA 214/2007 2 §).

Perustelut lupapäätöksen ehdollisuudelle

Lupapäätös on annettu ehdollisena, koska hakija ei ole toimittanut lupaharkintaa varten yksityiskohtaisia tietoja toiminnan ympäristövaikutusten arvioimista varten eikä lupaviranomaisella ei ole näin ollen ollut tiedossaan olennaisia tietoja ennen luvan myöntämistä. Lautakunta päätti 16.11.2016 § 186, että selvitysvelvollisuudet annetaan valmisteltavan luvan lupamääräyksissä eikä selvityksiä aseteta luparatkaisun edellytyksiksi. Lupaviranomainen voi tarkastaa lupamääräyksiä ja muuttaa annettua lupaa mm., jos toiminnasta aiheutuva pilaantuminen on ennakoitua suurempaa (YSL 58, 89 ja 90 §:t).

Terveysturvaviranomaisen lausunto on otettu huomioon soveltuvin osin lupamääräyksissä 1, 9, 11 - 13 ja 16 - 20.

Etelä-Savon ELY-keskuksen lausunto on otettu huomioon soveltuvin osin lupamääräyksissä 7 - 9, 11 -19, 30, 32 - 34, 39 ja 40.

Muistutukset on otettu huomioon soveltuvin osin lupamääräyksissä 2, 3, 5, 6, 8, 9, 12, 13, 16 - 20, 24, 30 -34, 38 ja 40.

Sovelletut oikeusohjeet:

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) 2, 5, 6 - 8, 14 - 17, 19, 20, 22, 27 - 29 (liite 1 taulukko 2), 34, 42 - 44, 48, 49, 52 - 54, 58, 62, 65, 66, 83, 89, 90, 94, 123, 133 - 136, 139 - 142, 167 - 170, 172, 174, 191, 190 ja 205 §:t

Ympäristönsuojeluasetus (713/2014) 2 ja 11 - 15 §:t

Jätelaki (646/2011) 5, 6, 8, 12, 13, 15 - 17, 20, 28 - 31, 72 - 74, 91 ja 118 - 121 §:t

Jäteasetus (179/2012) 7 - 10, 20 ja 24 §:t

Savonlinnan alueellisen jätelautakunnan yleiset jätehuoltomääräykset 1, 4, 6, 11, 15, 17 - 18 ja 24 – 26, 31 §:t

Hallintolaki (434/2003) 31 §

Laki eräistä naapuruussuhteista (26/1920) 17 §

Valtioneuvoston päätös ampumaratojen aiheuttaman melutason ohjearvoista (53/1997) 2 – 3 §:t

Valtioneuvoston asetus maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista (214/2007) 2 §

Valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1308/2015) 6 – 8 §:t, liite 1

Valtioneuvoston asetus vesiympäristölle vaarallisista ja haitallisista aineista (1022/2006)

Muut sovelletut ohjeet:

Ympäristöministeriö: Ympäristönsuojeluosasto (2012) Suomen ympäristö 23 | 2012 – Ampumaratojen ympäristölupa, Helsinki: Edita Prima Oy

Ympäristöministeriö: Kajander, S.; Parri A. (toim) (2014) Suomen ympäristö 4 | 2014 - Paras käyttökelpoinen tekniikka (BAT), Ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinta

Toimenpiteet:

Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura ry
Savonlinnan riistanhoitoyhdistys
Riista-Enso r.y.
Teknisen toimialan hallintopalvelut / laskutus

Tiedoksi:

Savonlinnan kaupungin terveydensuojeluviranomainen
Savonlinnan kaupungin rakennusvalvontaviranomainen
Etelä-Savon ELY-keskus
Muistutuksen esittäjät

MUUTOKSENHAKU:

Tähän päätökseen tyytymätön saa hakea valittamalla muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta. Valitusosoitus on pöytäkirjaotteen liitteenä.

Päätöstä on noudatettava mahdollisesta muutoksenhausta huolimatta, ellei valitusviranomainen toisin määrää.

Allekirjoitus:

Viran puolesta

Matti Rautiainen
ympäristöpäällikkö